

Příloha 1: Databáze identifikovaných jevů

ID	NÁZEV	LOKALITA	POPIS	LITERATURA	PRÁCE	DÍLO	ŽIVOT	ODKAZ	KATASTR
1	Ještěd	Ještěd a okolí	Ještěd je nejvyšší vrchol (1012 m) Ještědského hřbetu, značně vysokého, pásemného pohoří dlouhého 32 km. Na severu je pohoří ohraničeno Libereckou kotlinou, do níž spadá příkřeji, na jih se svažuje pozvolněji do Ralské pahorkatiny. (Demek a kol.2006) Ještěd je tvořen několika horninami: hlavní součástí hory je velmi tvrdý křemeneec, méně jsou zastoupeny břidlice, fylity a vápenec; v nich jsou četné lomy a někdy i jeskyně (nepřístupné) s krápníky, dříve se tu nalézaly i drahokami a rudy s kovy. Celý hřeben je pokryt jehličnatými a listnatými lesy, které jsou níže vystříhány pastvinami. Vrchol Ještěda je však holý a kamenitý (Fendrych, 1972). Za hezkého počasí dohlédneme až ku Praze, zhlédneme oblé vrchy Českomoravské vysočiny, uvidíme Krkonoše se Sněžkou, vrchy Českého středohoří, Lužické hory, Jizerské hory či německé a polské příhraničí. Ještědem prochází hlavní evropské rozvodí mezi úmořím Baltského moře (severní strana) a Severního moře (Rubáš, 2017). Za doby Karoliny Světlé tvořil Ještěd pokrytý ještě rozsáhlými lesy rozhraní mezi českým Podještědím, nejsevernější výspou češství v království, a německým obyvatelstvem na severní straně, které ovládlo i sám Ještěd. Proto se Ještěd sám, jako národnostní hráz, nebo jeho lesnatá úbočí objevují v několika pracích K. Světlé. Vesnický román - zde vystupuje nejvýrazněji v krásné a vřelé apostrofě jako strážce nejsevernějšího výběžku češství. Frantína - chýše Apolínova a jeho matky je zasazena doprostřed lesa až kamsi za Ještěd. Hubička - podobně i chýše pašeráků a jejich cesty jsou lokalizovány do Ještědských lesů. Poslední poustevnice - z podnětu její práce byl z vrcholu Ještěda odstraněn potupný nápis „Auf ewig Deutsch“. Černá divizna: Chalupa Kosmasova a jeho matky je umístěna hluboko v Ještědských lesích. (Fendrych, 1972). Ještěd je zmiňován i v dalších dílech např. Modřín Marie Terezie, Večer u koryta, Mladší bratr. V korespondenci je doložena první návštěva Světlé na vrcholu Ještěda uskutečněná 25. srpna 1855. Stoupali rovně vzhůru lesem v slunečním žáru. Dojem Světlé z ještědské vyhlídky byl mocný, ale byl zkažen nešetným chováním libereckých výletníků, kteří výskalí, tloukli lahve a Světlou rozčilovali (Havel 1929-30). Další výlety do ještědských lesů a na Pláně uskutečnila Světlá ve společnosti rodiny lesníka Höbelta (Čermáková, 1909, Edel, 2006, Řeháček, 1995).	<ul style="list-style-type: none"> • Čermáková - Sluková, A. (1909), Vzpomínky na Karolinu Světlou. Nakladatelství J. Otty, Praha. • Demek J. a kol. (2006), Hory a nížiny. Zeměpisný lexikon ČR. AOPK ČR, Brno. • Edel T. (2006), Českodubsko v památkách 12. - 20. století. Podještědské muzeum, Český Dub. • Fendrych M. (1972), Ještědské práce Karoliny Světlé a jejich dějiště. Monografická studie, otázky, rukopis, nepublikováno. Depon in. Podještědské muzeum, Český Dub. • Havel V. (1929 - 30), Karolina Světlá v Podještědí. In: Od Ještěda k Troskám. Vlastivědný sborník českého severu, 1929 – 30, roč. VIII., Učitelské jednoty v Turnově, Českém Dubě a Mnichově Hradišti, Turnov, s. 149 - 165. • Rubáš D. (2017), Přírodní klenoty Podještědí: obrazový průvodce krajinou. Dominik Rubáš, Česko. • Řeháček M. (1995), O pozoruhodných a tajemných místech Ještědských hor. Kalendář Liberecka s.r.o., Česko. 	Vesnický román, Frantína, Hubička, Modřín Marie Terezie, Poslední poustevnice, Černá divizna, Večer u koryta, Mladší bratr	A	A		Horní Hanýchov / Světlá pod Ještědem
2	Temeno Ještěda	Ještěd a okolí	Nejvyšší část Ještědského hřbetu okolo vrcholu Ještěda k Pláním. Místo je zachyceno ve dvou povídkách Modřín Marie Terezie - Vít zde vykopal mladý proutek modřínu, který následně vysadil na počest korunovace Marie Terezie (Světlá, 1903). Z Ještěda - pouze několik zmínek (Světlá, 1955a). Místa mezi Ještědem a Pláněmi Světlá několikrát osobně navštívila (Čermáková, 1909, Edel, 2006, Řeháček, 1995).	<ul style="list-style-type: none"> • Čermáková - Sluková, A. (1909), Vzpomínky na Karolinu Světlou. Nakladatelství J. Otty, Praha. • Edel T. (2006), Českodubsko v památkách 12. - 20. století. Podještědské muzeum, Český Dub. • Světlá K. (1903), Pověsti z Ještěda. Vybrané spisy Karoliny Světlé, sv. 25, Nakladatelství J. Otty, Praha. • Světlá K. (1955a), Ještědské povídky. SNKLHU, Praha, Vybrané spisy Karoliny Světlé; sv. 1 • Řeháček M. (1995), O pozoruhodných a tajemných místech Ještědských hor. Kalendář Liberecka s.r.o., Česko. 	Z Ještěda , Modřín Marie Terezie	A	A		Světlá pod Ještědem
3	Pláně pod Ještědem	Ještěd a okolí	Sedlem mezi Černým kopcem a Hlubockým hřebenem procházela stará obchodní stezka (tzv. máselná cesta) z Podještědí do Liberce. V jejím okolí vzniklo několik stavení patřících ke Světlé pod Ještědem. Později se Pláně staly oblíbeným místem českých turistů. Zatímco vrchol Ještědu byl základnou německých turistů, tak Pláně byly výhradně českou záležitostí (Řeháček, 1995). Pláně („Kyně“) byly v době pobytu Karoliny Světlé mnohem méně zalesněné a poskytovaly daleké výhledy. Světlá sem umístila děj dvou povídek. Lamač a jeho dítě - na Pláních se poprvé potkali a pak se častěji scházeli Vilík s Dorotkou. Z Ještěda - zde byla skrýš Loupežníků a hospoda „U tří Filků“ jimi vypálená. Název hospody byl sem přenesen Světlou ze skupiny několika domků mezi Světlou a Hodkami. (Fendrych, 1972). Odehrává se zde i dílčí obraz z románu Frantína - ta zde má ve svůj svatební den očekávat pod borovicí na níž visí obraz sv. Anny příchod Apolínův. Jak uvádí Čermáková (1909) a Havel (1929 -1930), na základě studia korespondence Karoliny Světlé, jela Světlá koncem srpna 1860 v doprovodu manželky lesníka Höbelta po horách celými Pláněmi - okolo paty Ještěda, pořád po hřebenech pohoří až k dubu sv. Anny, kudy se jede do Liberce.	<ul style="list-style-type: none"> • Čermáková - Sluková, A. (1909), Vzpomínky na Karolinu Světlou. Nakladatelství J. Otty, Praha. • Fendrych M. (1972), Ještědské práce Karoliny Světlé a jejich dějiště. Monografická studie, otázky, rukopis, nepublikováno. Depon in. Podještědské muzeum, Český Dub. • Havel V. (1929 - 30), Karolina Světlá v Podještědí. In: Od Ještěda k Troskám. Vlastivědný sborník českého severu, 1929 – 30, roč. VIII., Učitelské jednoty v Turnově, Českém Dubě a Mnichově Hradišti, Turnov, s. 149 - 165. • Řeháček M. (1995), O pozoruhodných a tajemných místech Ještědských hor. Kalendář Liberecka s.r.o., Česko. 	Lamač a jeho dítě, Z Ještěda, Frantína	A	A		Světlá pod Ještědem
4	Červený kámen	Ještěd a okolí	Nesouvislý skalní hřbet na úbočí Ještěda zmiňovaný v povídce Lesní pana jako místo nočních tanců lesních panen (Světlá, 1955a, Rubáš, 2017).	<ul style="list-style-type: none"> • Světlá K. (1955a), Ještědské povídky. SNKLHU, Praha, Vybrané spisy Karoliny Světlé; sv. 1 • Rubáš D. (2017), Přírodní klenoty Podještědí: obrazový průvodce krajinou. Dominik Rubáš, Česko. 	Lesní panna	A			Světlá pod Ještědem
5	Kamenná vrata	Ještěd a okolí	Izolovaná skalní zeď na úbočí Ještěda s přírodním oknem. Hornopasecký foť Höbel sem zavedl Karolinu Světlou. Ta byla kamennými vraty natolik očiňována, že tento námět později použila v pašerácké scéně v povídce Hubička (Řeháček, 1995, Rubáš, 2017).	<ul style="list-style-type: none"> • Rubáš D. (2017), Přírodní klenoty Podještědí: obrazový průvodce krajinou. Dominik Rubáš, Česko. • Řeháček M. (1995), O pozoruhodných a tajemných místech Ještědských hor. Kalendář Liberecka s.r.o., Česko. 	Hubička	A	A		Světlá pod Ještědem
6	Machova skála	Ještěd a okolí	Osamocená skála mezi Černým vrchem a Pláněmi, nazývaná též Gmachova skála, opředená mnoha pověstmi (Jíra, 1992, Rubáš, 2017). Karolina Světlá Machovu skálu uvádí v románu Kantůrčice a to v souvislosti se zde uloženým pokladem (Fendrych, 1972).	<ul style="list-style-type: none"> • Fendrych M. (1972), Ještědské práce Karoliny Světlé a jejich dějiště. Monografická studie, otázky, rukopis, nepublikováno. Depon in. Podještědské muzeum, Český Dub. • Jíra M. (1992), Machova skála. In: Sdružení rodáků a přátel kraje Karoliny Světlé, 1992, Zpravodaj č. 28, Světlá pod Ještědem, s. 31. • Rubáš D. (2017), Přírodní klenoty Podještědí: obrazový průvodce krajinou. Dominik Rubáš, Česko. 	Kantůrčice	A			Světlá pod Ještědem
7	Studánka Frantína	Ještěd a okolí	Novodobě opětovně upravená studánka s dřevěnou stříškou a svatým obrázkem, nesoucí označení Frantína na kamenné desce (Jíra, 1993, Rubáš, 2017). Jak dříve uvádí Jíra (1993) studánku před lety upravil hornopasecký Eda Hajný a ještě donedávna byla mylně označována jako pravá studánka lesních panen. Nedaleko pramen lesních panen a další pramenné vývěry (Rubáš, 2017).	<ul style="list-style-type: none"> • Jíra M. (1993), Po dávných loveckých chodnících pod Ještědem. In: Sdružení rodáků a přátel kraje Karoliny Světlé, 1993, Zpravodaj, Světlá pod Ještědem. • Rubáš D. (2017), Přírodní klenoty Podještědí: obrazový průvodce krajinou. Dominik Rubáš, Česko. 				A	Světlá pod Ještědem
8	Pramen (studánka) lesních panen	Ještěd a okolí	Pod silničkou vyvěrající pramen, nesoucí v 90. letech minulého století nápis studánka lesních panen na březové kůře, umístěný na blízkém smrku. K lokalitě je uváděna bývalá Veselkova louka. Nedaleko studánka Frantína a další pramenné vývěry (Jíra, 1993, Rubáš, 2017)	<ul style="list-style-type: none"> • Jíra M. (1993), Po dávných loveckých chodnících pod Ještědem. In: Sdružení rodáků a přátel kraje Karoliny Světlé, 1993, Zpravodaj, Světlá pod Ještědem. • Rubáš D. (2017), Přírodní klenoty Podještědí: obrazový průvodce krajinou. Dominik Rubáš, Česko. 				A	Světlá pod Ještědem

Příloha 1: Databáze identifikovaných jevů

9	Světlá pod Ještědem	Světlá pod Ještědem a okolí	Středověká vesnice dubského statku, jejíž vznik toponomastika klade do poloviny 12. století, písemně je doložena roku 1359. Původně raně středověká trhová ves s tržištěm Markt v dnešní přilehlém Vesci, v polovině 13. století právo trhu i s názvem Světlá přeneseno na nově johanitské sídliště u dubské komendy. Vesnice do roku 1370 nazývána Stará Světlá, později znovu Světlá (Edel, 2006). Do Světlé poprvé přijela Karolina Světlá, tehdy ještě Johanna Mužáková roku 1853 a pobývala zde každé léto (s výjimkou roku 1861) až do roku 1865 (Čermáková, 1909, Havel, 1929 -1930, Špičák, 1955, Fendrych, 1972). Po vsi přijala spisovatelka básnické jméno. Světlá pod Ještědem a její bezprostřední okolí byla místem, kde se seznamovala s rodinou svého manžela Petra Mužáka a dalšími obyvateli, životem i krajinou v Podještědí. Ves Světlá představuje nejčastější místo spojené s literárním dílem Karoliny Světlé, ať je v nich přímo uvedena, nebo to vynívá z celkového kontextu díla. K místu se nějakým způsobem vztahují všechny autorčiny ještědské romány - Vesnický román, Kříž u potoka, Kantůrčice, Frantína i Nemođenec. Z drobnější tvorby to jsou - Sefka, O krejčíkově Anežce, Lesní pana, Cikánka, Skalák, Lamač a jeho dítě, Z Ještěda, Večer u koryta, Hubička, Mladší bratr, Nebožka Barbora, Z vypravování staré žebračky, V hločinách, Poslední postevnice, Josefů Josef, Ze starých časů (Havel, 1929 -1930, Špičák, Havel 1955, Fendrych,1972). Na Světlé se s výjimkou zaniklého rodného domu Petra Mužáka (rychty) a bývalého hřbitova přiléhajícího ke kostelu sv. Mikuláše zachovala většina objektů a míst souvisejících letními pobyty Karoliny Světlé na horách. V roce 1931 zde byl slavnostně odhalen její pomník (Edel, 2006). Světlou prochází značená turistická cesta Karoliny Světlé a naučná stezka Po stopách Karoliny Světlé. Každoročně zde probíhá festival Karoliny Světlé.	<ul style="list-style-type: none"> • Čermáková - Sluková, A. (1909), Vzpomínky na Karolinu Světlou. Nakladatelství J. Otty, Praha. • Edel T. (2006), Českodubsko v památkách 12. - 20. století. Podještědské muzeum, Český Dub. • Fendrych M. (1972), Ještědské práce Karoliny Světlé a jejich dějiště. Monografická studie, otázky, rukopis, nepublikováno. Depon in. Podještědské muzeum, Český Dub. • Havel V. (1929 - 30), Karolina Světlá v Podještědí. In: Od Ještěda k Troskám. Vlastivědný sborník českého severu, 1929 – 30, roč. VIII., Učiteléské jednoty v Turnově, Českém Dubě a Mnichově Hradišti, Turnov, s. 149 - 165. • Špičák J., ed. Havel, V., ed. (1955), Karolina Světlá v Podještědí: Průvodce museem Karoliny Světlé v Českém Dubě. Knížnice českých literárních museí, sv. 1., SNKLHU, Praha. 	Vesnický román, Kříž u potoka, Kantůrčice, Frantína, Nemođenec, Sefka, O krejčíkově Anežce, Lesní pana, Cikánka, Skalák, Lamač a jeho dítě, Z Ještěda, Večer u koryta, Hubička, Mladší bratr, Nebožka Barbora, Z vypravování staré žebračky, V hločinách, Poslední postevnice, Josefů Josef, Ze starých časů	A	A	A	Světlá pod Ještědem
10	Kostel sv. Mikuláše a hřbitov	Světlá pod Ještědem a okolí	Kostel ve Světlé je uváděn již v letech 1369-1399 jako „chudý“ osvobozen od papežského desátku. Barokní stavba kostela údajně pochází z roku 1643, autorem její dnešní podoby z let 1725 - 1730 je Tobíáš Bretschneider. Tehdy byla středověká věž zvýšena o zvonici a osazena kamenným erbem Lamotty z Frintropu (Edel 2006). Kostel vysvěcen v roce 1730. Původní věž měla cibulovitou báň až do roku 1899, kdy byl kostel požárem zničen. Obnoven byl s dnešní špičatou věží. Po obou stranách věže jsou pak branky s vchody na původní hřbitov, který byl v roce 1858 nahrazen založením nového pod vsí (Fendrych, 1972). Barokní hřbitovní zeď zanikla při stavbě světelské silnice roku 1865, dochované pískovcové koryto na vodu u paty bývalé hřbitovní zdi je dějištěm povídky Večer u koryta (Edel, 2006), vzpomenu je i v povídce Mladší bratr. Kostelní budova a hřbitov jsou uvedeny v mnoha dalších dílech. Sefka - při loučení s rodnou vsí vidí naposled vížku kostela. Skalák: - líčení pohřbu Jáchymova na starém hřbitově u kostela. Z Ještěda - pověst připomíná erb Lamottův nad vchodem do kostela. Kříž u potoka - pohřeb mlynářův, svatba nového mlynáře a Evičky, hrob Ambrožův. Kantůrčice - ministrování Otíkovo a svatba Enefina. Mladší bratr - hrob Vavřinců u něhož na něj vzpomíná správčice. Hubička - před kostel je umístěn její počátek, shluk žen pod lípou. Námluvy - svatba Havla s Cilkou. Nebožka Barbora - v předsíni kostela umírá Matýsek vzpomínající na nebožku Barboru. Přišla do rozumu - z kostela se vracejí manželé usmíření domu. Divousové - pohřeb Haštalův na hřbitov u kostela. (Fendrych, 1972) Kostel je dále zmiňován v pracích: Vesnický román, Frantína, Nemođenec, Lesní pana, Cikánka, Lamač a jeho dítě, Z vypravování staré žebračky, Josefů Josef, Poslední poustevnice. V kostele se konaly pobožnosti, svatby a pohřby všech občanů světelské kolatury. Karolina Světlá ráda sedávala pod vrbou a na schůdkách na starém hřbitově. (Fendrych, 1972). Havel (1929 - 1930) uvádí další podrobnosti (vztahující se k roku 1860). Před povykem mládeže prchala (Světlá) na světelský hřbitov, kde měla své zamilované místo na náhrobním kameni správce syna pod akácií, která skláněla větve až k zemi. Kolem 1. září ulomila však bouře nejkrásnější větev na jejím milém stromě a Světlá byla tím bolestně dotčena. Ráda poslouchala šum vody z koryta (nyní u silnice), zpěv děvčat, varhany o nešporách a večerní vyzvánění.	<ul style="list-style-type: none"> • Edel T. (2006), Českodubsko v památkách 12. - 20. století. Podještědské muzeum, Český Dub. • Fendrych M. (1972), Ještědské práce Karoliny Světlé a jejich dějiště. Monografická studie, otázky, rukopis, nepublikováno. Depon in. Podještědské muzeum, Český Dub. • Havel V. (1929 - 30), Karolina Světlá v Podještědí. In: Od Ještěda k Troskám. Vlastivědný sborník českého severu, 1929 – 30, roč. VIII., Učiteléské jednoty v Turnově, Českém Dubě a Mnichově Hradišti, Turnov, s. 149 - 165. 	Sefka, Skalák, Z Ještěda, Kříž u potoka, Kantůrčice, Večer u koryta, Námluvy, Nebožka Barbora, Přišla do rozumu, Divousové, Hubička, Vesnický román, Frantína, Nemođenec, Lesní pana, Cikánka, Lamač a jeho dítě, Z vypravování staré žebračky, Josefů Josef, Poslední poustevnice.	A			Světlá pod Ještědem
11	Fara čp. 1	Světlá pod Ještědem a okolí	Barokní budova fary čp. 1 s mansardovou střechou a někdejší patrovou sýpkou pochází z roku 1763, stavebně upravována v letech 1823, 1840, 1874 a 1877. V letech 1837-1872 zde působil vzdělaný obrozenecký kněz Josef Buriánek (1797-1872), žák Bolzanův a člen Matice české (Edel, 2006). Buriánek, mj. kronikář a dobrý znalec zdejšího kraje, byl blízkým přítelem Karoliny Světlé, kterého ráda navštěvovala, vyměňovala si s ním dopisy i literaturu a poskytl jí i látku k několika dílům např. k románu Nemođenec, k povídkám Z Ještěda, Hubička a dalším. (Havel 1930 -1931, Fendrych, 1972) Budova fary stojí na ostrohu, odkud je krásný rozhled do Podještědí, k Českému ráji i směrem k Českému středohoří. Na faru se váže několik prací K. Světlé. Lesní pana - pobyt hraběte na faře a jeho svatba s Karlou. Skalák - Jáchym slouží u faráře. Kříž u potoka - nález záznamu o bratrovraždě Potockých. Nemođenec - pobyt Michala a Alžběty na světelské faře.(Fendrych, 1972)	<ul style="list-style-type: none"> • Fendrych M. (1972), Ještědské práce Karoliny Světlé a jejich dějiště. Monografická studie, otázky, rukopis, nepublikováno. Depon in. Podještědské muzeum, Český Dub. • Havel V. (1930 - 31), Karolina Světlá v Podještědí, Pobyt v Dol. Pasekách. In: Od Ještěda k Troskám. Vlastivědný sborník českého severu, 1930 – 31, roč. IX., Učiteléské jednoty v Turnově, Českém Dubě a Mnichově Hradišti, Turnov, s. 126 – 130, 194 - 202. 	Lesní panna, Skalák, Kříž u potoka, Nemođenec.	A	A		Světlá pod Ještědem
12	Státek u Richtrů čp. 2	Světlá pod Ještědem a okolí	Stavení v původní podobě (bez přístavku sálu z roku 1925) pochází z r. 1835. Bylo majetkem Václava Pavlů „Richtervencla“, bohatého a rozšafného statkáře, nazývaného též ještědským králem. Později se sem provdala Milada, dcera Josefa Mužáka. A měla zde hostinec spolu se svým druhým manželem Hynkem Prokopem, dlouholetým světelským starostou (1892 – 1910). (Čermáková, 1909, Havel, 1929-30, Fendrych, 1972) Ve zdejších hostinci s dochovanou rázovitou atmosférou pobýval během návštěv u K. Světlé v letech 1868 a 1869 mladý historik, pozdější profesor pražské univerzity Jaroslav Goll (1846-1929), spisovatelkou důvěrně zvaný „mrně“, později pak řada dalších významných osobností. (Edel, 2006) Karolina Světlá sem situovala dějiště Vesnického románu - stavení je hlavním dějištěm románu. V něm hospodařil model Antošův, Ještědský král Richtervencel a sem jsou umístěny hlavní scény románu. Sem se provdala Milada, model hrdinky povídky O krejčíkově Anežce. (Čermáková, 1909, Havel, 1929-30, Fendrych, 1972)	<ul style="list-style-type: none"> • Čermáková - Sluková, A. (1909), Vzpomínky na Karolinu Světlou. Nakladatelství J. Otty, Praha. • Edel T. (2006), Českodubsko v památkách 12. - 20. století. Podještědské muzeum, Český Dub. • Fendrych M. (1972), Ještědské práce Karoliny Světlé a jejich dějiště. Monografická studie, otázky, rukopis, nepublikováno. Depon in. Podještědské muzeum, Český Dub. • Havel V. (1929 - 30), Karolina Světlá v Podještědí. In: Od Ještěda k Troskám. Vlastivědný sborník českého severu, 1929 – 30, roč. VIII., Učiteléské jednoty v Turnově, Českém Dubě a Mnichově Hradišti, Turnov, s. 149 - 165. 	O krejčíkově Anežce, Vesnický román	A			Světlá pod Ještědem

Příloha 1: Databáze identifikovaných jevů

13	U Mužáků čp. 4 (zaniklé)	Světlá pod Ještědem a okolí	Roubený dům s archaickým špýcharovým polopatrem nad světnicí, součást historického majetku Mužákova rodu, rodný dům všech dětí rychtáře Jana Mužáka. Rodiště prof. Petra Mužáka (1821-1892), významného pedagoga a manžela Karoliny Světlé. Až do r. 1850 zde bylo rychtářství. Po r. 1850 místo vrchnostenských rychtářů nastoupily volení starostové. Stavení bylo r. 1853 Florianem Mužákem prodáno Antonínu Třešňákovi z Rozstání a rodiče Petra Mužáka zde zůstali jako výměnkáři u cizích lidí, což bylo pro celou rodinu bolestné. Stavení bylo r. 1947 pro zchátralost zbořeno a nahrazeno novou budovou. (Čermáková, 1909, Havel, 1929-30, Havel, 1930-31, Fendrych, 1972, Edel 2006) Dům třikrát navštívila během libereckého pobytu v roce 1850 Božena Němcová. (Edel, 2006) Karolina Světlá zde vyslechla od starého rychtáře řadu námětů ke své tvorbě mj. pověst o lesní panně, navštěvovala blízký sad i záhumenní se starou vrbou, kde ráda sedávala. K místu se vztahují následující práce. Sefka - sem je přenesen děj povídky z Hořeních Pasek čp. 2. Lesní panna - schůzky rychtářovi dcery Karly. Mladší bratr - zde žil mladší rychtářův bratr Vavřínek. Kterak se dohodli - celé dějiště je u rychtáře, Mařka je jeho dcera. Ze starých časů - Heda je rychtářova dcera a dějiště je umístěno částečně sem k rychtářům. (Fendrych, 1972)	<ul style="list-style-type: none"> Čermáková - Sluková, A. (1909), Vzpomínky na Karolinu Světlou. Nakladatelství J. Otty, Praha. Edel T. (2006), Českodubsko v památkách 12. - 20. století. Podještědské muzeum, Český Dub. Fendrych M. (1972), Ještědské práce Karoliny Světlé a jejich dějiště. Monografická studie, otázky, rukopis, nepublikováno. Depon in. Podještědské muzeum, Český Dub. Havel V. (1929 - 30), Karolina Světlá v Podještědí. In: Od Ještěda k Troskám. Vlastivědný sborník českého severu, 1929 – 30, roč. VIII., Učitelské jednoty v Turnově, Českém Dubě a Mnichově Hradišti, Turnov, s. 149 - 165. Havel V. (1930 - 31), Karolina Světlá v Podještědí, Pobyt v Dol. Pasekách. In: Od Ještěda k Troskám. Vlastivědný sborník českého severu, 1930 – 31, roč. IX., Učitelské jednoty v Turnově, Českém Dubě a Mnichově Hradišti, Turnov, s. 126 – 130, 194 - 202. 	Sefka, Lesní panna, Mladší bratr, Kterak se dohodli, Ze starých časů	A	A			Světlá pod Ještědem
14	U Krejčíků čp. 24	Světlá pod Ještědem a okolí	Jednopatrový zděný dům proti kostelu byl majetkem Josefa Mužáka a jím postaven roku 1856 na místě staršího dřevěného stavení (bývalého ovčína). Ještě do dřevěného stavení přijeli Petr Mužák a Karolina Světlá, tehdy ještě Johanna Mužáková poprvé roku 1853. Od tohoto roku pobývala zde každé léto (s výjimkou roku 1861) až do roku 1865, další letní pobyty byli manželé ubytováni v Doleních Pasekách. (Čermáková, 1909, Havel, 1929 -1930, Špičák, 1955, Fendrych, 1972) Manžele Mužákovy zde v srpnu 1860 navštívil filozof Jan Ignác Hanuš (1821-1869), v září 1865 malíř Alois Bubák (1824-1870), který zdejší krajinu zachytil v sérii akvarelů. (Edel, 2006) Dům je částečným dějištěm povídky O Krejčírově Anežce - v něm se narodila a v mládí bydlela Milada, model Anežčin. Na přilehlé zahradě, kde ráda sedávala Karolina Světlá se odehrávají počáteční scény povídky. (Čermáková, 1909, Havel, 1929 -1930, Špičák, 1955, Fendrych, 1972, Edel, 2006)	<ul style="list-style-type: none"> Čermáková - Sluková, A. (1909), Vzpomínky na Karolinu Světlou. Nakladatelství J. Otty, Praha. Edel T. (2006), Českodubsko v památkách 12. - 20. století. Podještědské muzeum, Český Dub. Fendrych M. (1972), Ještědské práce Karoliny Světlé a jejich dějiště. Monografická studie, otázky, rukopis, nepublikováno. Depon in. Podještědské muzeum, Český Dub. Havel V. (1929 - 30), Karolina Světlá v Podještědí. In: Od Ještěda k Troskám. Vlastivědný sborník českého severu, 1929 – 30, roč. VIII., Učitelské jednoty v Turnově, Českém Dubě a Mnichově Hradišti, Turnov, s. 149 - 165. Špičák J., ed. Havel, V, ed. (1955), Karolina Světlá v Podještědí: Průvodce museem Karoliny Světlé v Českém Dubě. Knižnice českých literárních muzeí, sv. 1., SNKLHU, Praha. 	O krejčíkově Anežce	A	A			Světlá pod Ještědem
15	Lípa Karoliny Světlé a světelská návěs	Světlá pod Ještědem a okolí	Jako lípa Karoliny Světlé je dnes označován památný strom na světelské návsi rostoucí před čp.3. Jak uvádí Jíra (1998) jedná se o jednu z čtveřice lip pravděpodobně vysazených při dostavbě kostelní věže v letech 1725 - 1730. Podle označení přilehlého stavení jde o tzv. Smrčovskou lípu. Vlastní Mužákova lípa rostla naproti severozápadní hraně věže před rodným statkem Petra Mužáka. Světelský učitel a kronikář Jáchym Prousek zaznamenal, že snad byla zničena vychřicí nebo bleskem. Rozlomení lípy na tři kusy za bouřky potvrzuje i Čermáková (1909). Třetí tzv. Hujačova lípa, se zachovala u stodoly před chalupou U Hujačů vedle školy. Pravděpodobně stará čtvrtá lípa stála až do roku 1946 těsně za chlévem Mužákovy (Matějákovy) chalupy, než byla zlikvidována spolu s chalupou. Návěs ve Světlé byla a je centrem života v obci. Jak uvádí Havel (1929 -1930) Světlá se ráda procházela za pěkných nocí po návsi, poslouchala šum vody z koryta, zpěv z blízkého kostela. Jeden z radostných večerů zde prožila i 7. září 1860, když hudebníci vyhrávali ženě učitele Bulíře k svátku. Pražští se vraceli právě z fary a Světlá dojatě naslouchala lidovým písním světelských muzikantů. Pak byla překvapena, když hudebníci přišli k Josefově domku a vyhrávali i její služce Marii. Posluchačů přibývalo pod lípou, na návsi i na hřbitově, až mladí i staří počali před domem tančit. Světlá přihlížela tomu veselí, dokud celý zástup neodešel do Vesce dále vyhrávat. Již za doby pobytů Karoliny Světlé prošla návěs značnými proměnami. Barokní hřbitovní zeď zanikla při stavbě světelské silnice roku 1865. Dochované pískovcové koryto na vodu je dějištěm povídky Večer u koryta. (Edel, 2006). Pod starou lípou se odehrává děj povídky Lesní panna, návěs s lípou vedle starého kostelíku je zmiňována i v povídkách Sefka, Hubička a dalších. Pozdější podobu návsi poznamenal požár r. 1899 a stavební úpravy několika objektů vč. školy. Světelská návěs je i dnes centrem kulturního života, každoročně se zde koná Festival Karoliny Světlé a další akce.	<ul style="list-style-type: none"> Čermáková - Sluková, A. (1909), Vzpomínky na Karolinu Světlou. Nakladatelství J. Otty, Praha. Edel T. (2006), Českodubsko v památkách 12. - 20. století. Podještědské muzeum, Český Dub. Havel V. (1929 - 30), Karolina Světlá v Podještědí. In: Od Ještěda k Troskám. Vlastivědný sborník českého severu, 1929 – 30, roč. VIII., Učitelské jednoty v Turnově, Českém Dubě a Mnichově Hradišti, Turnov, s. 149 - 165. Jíra M. (1998), Světelské Lípy. In: Sdružení rodáků a přátel kraje Karoliny Světlé, 1998, Zpravodaj č. 38, Světlá pod Ještědem, s. 3 - 5. 	Večer u koryta, Lesní panna, Sefka, Hubička	A	A	A		Světlá pod Ještědem
16	Pomník Karoliny Světlé	Světlá pod Ještědem a okolí	Před školou na místě stodoly z 18. století stojí pomník Karoliny Světlé z roku 1930 od profesora hořické sochařské školy Josefa Bílka (1896-1978) a pražského architekta Viléma Kvasničky (1885-1969), odhalený v 12. července 1931. (Edel, 2006, Anonymus, 2001)	<ul style="list-style-type: none"> Anonymus (2001), Slavný den pod Ještědem, Odhalení pomníku Karoliny Světlé. In: Sdružení rodáků a přátel kraje Karoliny Světlé, 2001, Zpravodaj č. 44, Světlá pod Ještědem, s. 3 - 4. Edel T. (2006), Českodubsko v památkách 12. - 20. století. Podještědské muzeum, Český Dub. 				A		Světlá pod Ještědem
17	U Antošů čp. 10	Světlá pod Ještědem a okolí	V tomto domku pod kostelem, bydlel soused Karoliny Světlé Josef Beneš „starý Antoš“, model hlavní postavy (Vacek) povídky Lamač a jeho dítě, který odtud chodil za prací do lomu Basa nad Padouchovem (Fendrych, 1972).	<ul style="list-style-type: none"> Fendrych M. (1972), Ještědské práce Karoliny Světlé a jejich dějiště. Monografická studie, otázky, rukopis, nepublikováno. Depon in. Podještědské muzeum, Český Dub. 	Lamač a jeho dítě	A				Světlá pod Ještědem
18	Škola čp. 15	Světlá pod Ještědem a okolí	První dřevěná škola byla postavena r. 1762, později byla prodána a vystavena nová, v níž se učilo až do roku 1884, tehdy byla vystavena dnešní školní budova. Do staré školy chodil Petr Mužák a mnozí z těch, o nichž Světlá píše ve svých pracích. Světlá chod školy podporovala. Od r. 1838 a v době pobytů Karoliny Světlé v Ještědě byl zde učitelem Josef Bulíř, který založil školní kroniku (Fendrych, 1972). Budova byla upravována a modernizována.	<ul style="list-style-type: none"> Fendrych M. (1972), Ještědské práce Karoliny Světlé a jejich dějiště. Monografická studie, otázky, rukopis, nepublikováno. Depon in. Podještědské muzeum, Český Dub. 				A		Světlá pod Ještědem
19	Studánka u Honců	Světlá pod Ještědem a okolí	Oblíbené místo Karoliny Světlé, kam chodívala pít a psát (Havel, 1929-30).	<ul style="list-style-type: none"> Havel V. (1929 - 30), Karolina Světlá v Podještědí. In: Od Ještěda k Troskám. Vlastivědný sborník českého severu, 1929 – 30, roč. VIII., Učitelské jednoty v Turnově, Českém Dubě a Mnichově Hradišti, Turnov, s. 149 - 165. 				A		Světlá pod Ještědem
20	Svatý Jan Nepomucký	Světlá pod Ještědem a okolí	Na cestě ze Světlé do Rozstání je pod starým javorem socha Jana Nepomuckého, na podstavci reliefy Korunování P. Marie, sv. Vincence z Pauly a sv. Václava, Sochu dal podle nápisu na podstavci zhotovit v roce 1836 sedlák Václav Paulů „Richtervenci“ z čp. 2. Na podstavci je nápis (dnes už nečitelný) „Člověk mlčenlivý a rozumný ctěn bude“. Opravena byla roku 1918 manželky Prokopovými. Místo se vztahuje k povídce Z vypravování staré žebračky - na tomto místě vyposlechla K. Světlá (jak uvádí v úvodu práce) vyprávění dcery nešťastné Cilie. (Fendrych, 1972, Edel, 2006) Socha byla v roce 2018 restaurována. (Pavlů, 2019)	<ul style="list-style-type: none"> Edel T. (2006), Českodubsko v památkách 12. - 20. století. Podještědské muzeum, Český Dub. Fendrych M. (1972), Ještědské práce Karoliny Světlé a jejich dějiště. Monografická studie, otázky, rukopis, nepublikováno. Depon in. Podještědské muzeum, Český Dub. Pavlů H. (2019). Sv. Jan ze Světlé pod Ještědem omládl. Věk 183 let by mu hádal málokdo. In: Sdružení rodáků a přátel kraje Karoliny Světlé, 2019, Zpravodaj č. 79, Světlá pod Ještědem, s. 16 - 19. 	Z vypravování staré žebračky	A				Světlá pod Ještědem
21	Cesta ze Světlé do Doleních Pasek	Světlá pod Ještědem a okolí	Oblíbená cesta Karoliny Světlé okolo sv. Jana Nepomuckého a kříže u potoka, po které chodila do Doleních Pasek navštěvovat Sefku a později i rodiče Petra Mužáka u ní přebývajících. (Čermáková, 1909, Havel, 1929-30, Havel, 1930-31)	<ul style="list-style-type: none"> Čermáková - Sluková, A. (1909), Vzpomínky na Karolinu Světlou. Nakladatelství J. Otty, Praha. Havel V. (1929 - 30), Karolina Světlá v Podještědí. In: Od Ještěda k Troskám. Vlastivědný sborník českého severu, 1929 – 30, roč. VIII., Učitelské jednoty v Turnově, Českém Dubě a Mnichově Hradišti, Turnov, s. 149 - 165. Havel V. (1930 - 31), Karolina Světlá v Podještědí, Pobyt v Dol. Pasekách. In: Od Ještěda k Troskám. Vlastivědný sborník českého severu, 1930 – 31, roč. IX., Učitelské jednoty v Turnově, Českém Dubě a Mnichově Hradišti, Turnov, s. 126 – 130, 194 - 202. 				A		Světlá pod Ještědem / Rozstání
22	Obchodní cesta do Žitavy	Světlá pod Ještědem a okolí	Stará obchodní cesta ze Světlé do Žitavy vedoucí lesem Holá (Družcovský les) okolo Jeřmanské skály dále do Suché (Křížan), rámcově popisovaná v povídce Poslední poustevnice a mající odezvu i v dalších dílech (např. O krejčíkově Anežce), v souvislosti s obchodem, ale i pohybem pasířů (pašeráků) mezi Podještědím a Německem. (Světlá, 1903, Světlá, 1955a)	<ul style="list-style-type: none"> Světlá K. (1903), Pověsti z Ještěda. Vybrané spisy Karoliny Světlé, sv. 25, Nakladatelství J. Otty, Praha. Světlá K. (1955a), Ještědské povídky. SNKLHU, Praha, Vybrané spisy Karoliny Světlé; sv. 1 	Poslední poustevnice, O krejčíkově Anežce	A				Světlá pod Ještědem / Rozstání

Příloha 1: Databáze identifikovaných jevů

23	Cesta z Hodek na Světlou	Světlá pod Ještědem a okolí	Cesta je úsekem trasy staré obchodní stezky ze Světlé do Žitavy. V povídce Přišla do rozumu (Světlá, 1955a) tudy kráčela Andulinka se svým manželem z Hodek na Světlou do kostela. Dnes je cesta v úseku před Světlou neprůchodná.	Světlá K. (1955a), Ještědské povídky. SNKLHU, Praha, Vybrané spisy Karoliny Světlé; sv. 1	Přišla do rozumu	A				Světlá pod Ještědem / Rozstání
24	U Tří filků	Světlá pod Ještědem a okolí	Při západním okraji Světlé skupina domů U Tří filků, tři roubené domy čp. 39, čp. 40 a čp. 56 (Rozstání) z 1. poloviny 19. století. (Edel, 2006) Světlá přenesla název pro pojmenování vyhořelého hostince na Pláních, kde se odehrává děj povídky Z Ještěda. (Fendrych, 1972)	• Edel T. (2006), Českodubsko v památkách 12. - 20. století. Podještědské muzeum, Český Dub. • Fendrych M. (1972), Ještědské práce Karoliny Světlé a jejich dějiště. Monografická studie, otázky, rukopis, nepublikováno. Depon in. Podještědské muzeum, Český Dub.	Z Ještěda					Světlá pod Ještědem
25	Na chrbách	Světlá pod Ještědem a okolí	Horské pastviny rozkládající se pravděpodobně na západ od Žákosti, dnes z větší části zalesněné. Zmiňované v povídkách Sefka, Skalák, V hlozinách. (Světlá, 1902b, Světlá, 1955a) Místo Světlá osobně navštěvovala. (Mázlová, 1940)	• Mazlová V. (1940), Podještědí, krajina a lid v díle Karoliny Světlé. Přednáška, Turnov, 18. 10. 1940, rukopis, nepublikováno. Depon in. Podještědské muzeum, Český Dub. • Světlá K. (1902b), Romanetta z Ještěda. Vybrané spisy Karoliny Světlé, sv. 20, Nakladatelství J. Otty, Praha. • Světlá K. (1955a), Ještědské povídky. SNKLHU, Praha, Vybrané spisy Karoliny Světlé; sv. 1	Sefka, Skalák, V hlozinách	A	A			Světlá pod Ještědem
26	Mužákově pastviště	Světlá pod Ještědem a okolí	Bývalé pastviny pod Žákostí Na chrbách, patřící Mužákům. Chrba Světlá osobně navštěvovala. (Mázlová, 1940) Zachyceno v povídce Modřín Marie Terezie - příjezd Josefa II. koňmo ze Žákosti a schůzka s rychtářem a sousedy je na Mužákově pastvišti. V doprovodu generála Laudona následně odjíždějí do Suché (Křížan). (Světlá, 1903)	• Mazlová V. (1940), Podještědí, krajina a lid v díle Karoliny Světlé. Přednáška, Turnov, 18. 10. 1940, rukopis, nepublikováno. Depon in. Podještědské muzeum, Český Dub. • Světlá K. (1903), Pověsti z Ještěda. Vybrané spisy Karoliny Světlé, sv. 25, Nakladatelství J. Otty, Praha.	Modřín Marie Terezie	A	A			Světlá pod Ještědem
27	Studánka pod chrby	Světlá pod Ještědem a okolí	Studánka nad Světlou je zachycena v povídce Sefka (Světlá, 1955a). Jak sama autorka v povídce uvádí byla i místem kam chodívala.	Světlá K. (1955a), Ještědské povídky. SNKLHU, Praha, Vybrané spisy Karoliny Světlé; sv. 1	Sefka	A	A			Světlá pod Ještědem
28	Černý kout	Světlá pod Ještědem a okolí	Lesní okraj pod Žákostí Na chrbách, kam Světlá umístila dílčí dějiště z románu Kantůrčice - Enefa (zvaná „kantůrčice“) se sem chodila o samotě modlit a zde se též po letech setkala s Otíkem, kterého nepřestala milovat. (Světlá, 1955a)	• Světlá K. (1955a), Ještědské povídky. SNKLHU, Praha, Vybrané spisy Karoliny Světlé; sv. 1	Kantůrčice	A				Světlá pod Ještědem
29	Lom Čihadník	Světlá pod Ještědem a okolí	Blíže cesty ze Světlé na Pláně je starý opuštěný vápencový lom, v němž byla kdysi jeskyně s krápníky (psal o ní Světlé bratr Petra Mužáka Josef), jeskyně i její výzdoba byla záhy zničena (Fendrych, 1972, Rubáš, 2017). Místo je dějištěm románu Frantina - v lesích nad lomem byla bouda ptáčníka, u kterého Frantina vyrůstala, v lomu a v jeskyni trávila Frantina své mládí a mladým Apolínem, po letech zde hejtmana lesňáků Apolína nožem usmrcuje. Před vlastní smrtí pak Frantina žádá Bartoloma, aby i jí do jeskyně po smrti uložil a v jeskyni tak našli oba svůj poslední odpočinek. (Fendrych, 1972)	• Fendrych M. (1972), Ještědské práce Karoliny Světlé a jejich dějiště. Monografická studie, otázky, rukopis, nepublikováno. Depon in. Podještědské muzeum, Český Dub. • Rubáš D. (2017), Přírodní klenoty Podještědí: obrazový průvodce krajinou. Dominik Rubáš, Česko.	Frantina	A				Světlá pod Ještědem
30	Žákost	Světlá pod Ještědem a okolí	Horský výběžek nad Světlou pod Ještědem, v minulosti odlesněný a zemědělsky využívaný, místo dalekých výhledů. Světlá popisuje Žákost v románu Kantůrčice a v povídce V hlozinách, jako pradáné místo, kde začínal pohraniční hvozď, a to v souladu s Vocelovým dílem Pravěk země české. (Fendrych, 1972) Světlá vystoupila na Žákost poprvé v doprovodu manžela Petra Mužáka nedlouho po svém prvním příjezdu na Světlou 25. srpna 1853 a byla unešena výhledem k Českému Dubu a Turnovu. (Havel, 1929 - 1930) Žákost i nedalekou Boulí navštěvovala i v dalších letech. Po jejím úmrtí bylo uvažováno s vybudováním jejího pomníku na tomto místě, k tomu však nedošlo (Bulíř, 2019).	• Bulíř, P. (2019) ústní sdělení • Fendrych M. (1972), Ještědské práce Karoliny Světlé a jejich dějiště. Monografická studie, otázky, rukopis, nepublikováno. Depon in. Podještědské muzeum, Český Dub. • Havel V. (1929 - 30), Karolina Světlá v Podještědí. In: Od Ještěda k Troskám. Vlastivědný sborník českého severu, 1929 – 30, roč. VIII., Učitelství jednoty v Turnově, Českém Dubě a Mnichově Hradišti, Turnov, s. 149 - 165.	Kantůrčice, V hlozinách	A	A	A		Světlá pod Ještědem
31	Boule	Světlá pod Ještědem a okolí	Horský výběžek nad Světlou pod Ještědem, vedle Žákosti. V minulosti odlesněný a zemědělsky využívaný, místo dalekých výhledů. Světlá na toto místo chodila. (Pavlů, 1961)	• Pavlů O. (1961), Kronika Sokola Hořeni Paseky. rukopis, nepublikováno. Depon in. Archiv M. Pavlů Sdružení rodáků a přátel kraje Karoliny Světlé			A			Světlá pod Ještědem
32	Hájek pod Boulí	Světlá pod Ještědem a okolí	V hájku pod Boulí našla si Světlá pěkné místo na kraji lesa pod mladým bukem na kameni mechem porostlém, odkud bylo vidět k Turnovu, Bezdězi a Ralsku. Zde byla šťastná, psala tu Lesní panu i dopisy. (Havel, 1929 - 1930)	• Havel V. (1929 - 30), Karolina Světlá v Podještědí. In: Od Ještěda k Troskám. Vlastivědný sborník českého severu, 1929 – 30, roč. VIII., Učitelství jednoty v Turnově, Českém Dubě a Mnichově Hradišti, Turnov, s. 149 - 165.				A		Světlá pod Ještědem
33	Obrázek svatého Marka	Světlá pod Ještědem a okolí	Obrázek svatého Marka umístěný při cestě ze Světlé na Žákost. Oblíbené místo kam chodila Karolina Světlá. (Mázlová, 1940)	• Mazlová V. (1940), Podještědí, krajina a lid v díle Karoliny Světlé. Přednáška, Turnov, 18. 10. 1940, rukopis, nepublikováno. Depon in. Podještědské muzeum, Český Dub.				A		Světlá pod Ještědem
34	Studánka Svěcinka	Světlá pod Ještědem a okolí	U cesty z Jiříčkova na Pláně vyvěrá pramen Svěcinka. Světlá jí nazývala též Světinkou i Světničkou na toto místo přivedl v roce 1858 světelský kaplan Schovánek. Světlá si místo záhy oblíbila, sedávala zde pod mladým bukem sama, nebo i se svojí sestrou Sofií Podlipskou, či libereckou příbuznou Petra Mužáka Annou Wahlovou. (Světlá, Špičák ed., 1959b, Havel, 1929 - 1930, Wágner, 1996a)	• Havel V. (1929 - 30), Karolina Světlá v Podještědí. In: Od Ještěda k Troskám. Vlastivědný sborník českého severu, 1929 – 30, roč. VIII., Učitelství jednoty v Turnově, Českém Dubě a Mnichově Hradišti, Turnov, s. 149 - 165. • Světlá K., Špičák J. ed. (1959b), Z literárního soukromí II. Korespondence. Vybrané spisy Karoliny Světlé, sv. 8, SNKLHU, Praha. • Wágner J. (1996a), Studánka a děvče. In: Sdružení rodáků a přátel kraje Karoliny Světlé, 1996, Zpravodaj č. 33, Světlá pod Ještědem, s. 1 - 8.				A		Světlá pod Ještědem
35	Světelský hřbitov	Světlá pod Ještědem a okolí	Nový Světelský hřbitov pod vesnicí byl zřízen roku 1853. První byl na něm pochován Richtervenci. Zde odpočívají farář Buriánek a kaplan Schovánek, Milada a Hynek Prokopovi, Karolína Třešňáková a další členové Mužákovy rodu (Fendrych, 1972, Edel, 2006).	• Edel T. (2006), Českodubsko v památkách 12. - 20. století. Podještědské muzeum, Český Dub. • Fendrych M. (1972), Ještědské práce Karoliny Světlé a jejich dějiště. Monografická studie, otázky, rukopis, nepublikováno. Depon in. Podještědské muzeum, Český Dub.					A	Světlá pod Ještědem
36	Cesta Karoliny Světlé	Světlá pod Ještědem a okolí	Turistickými značkami vyznačený okruh po vybraných místech spojených s životem a dílem Karoliny Světlé. K trase byl vydán i stručný tištěný průvodce. (Anonymus, 1991)	• Anonymus (1991), Stezka Karoliny Světlé v Podještědí. Sdružení rodáků a přátel kraje Karoliny Světlé Světlá pod Ještědem, Podještědské muzeum Karoliny Světlé Český Dub					A	Světlá pod Ještědem / Javorník u Českého Dubu
37	Naučná stezka Po stopách Karoliny Světlé	Světlá pod Ještědem a okolí	Naučnou stezku s 12 zastaveními vybudoval v roce 2014 spolek Stopy v krajině ve spolupráci s dalšími partnery. Stezka prochází částečně v souběhu s dřívější turisticky značenou Cestou Karoliny Světlé. (Fischerová, Rafoth, 2017)	• Fischerová A., Rafoth T. (2017), Naučná stezka Po stopách Karoliny Světlé. In: Sdružení rodáků a přátel kraje Karoliny Světlé, 2017, č. 75, Světlá pod Ještědem, s. 12					A	Světlá pod Ještědem / Rozstání
38	Hodky	Hodky a okolí	Vesnice na dubském novověkém panství byla založena krátce po roce 1720, písemně doložena roku 1741. Na mapě I. vojenského mapování z poloviny 18. století vesnice uvedena jako „Lhotka“. (Edel, 2006) Je zde Dům U Rokelských čp. 14 uváděný jako dějiště povídky Přišla do rozumu. (Anonymus, 1991, Edel, 2006, Fendrych, 1972, Havel, 1930 - 31) Naproti tomu uvádí Čermáková (1909), že je sice U Rokelských v Hodkách, ale děj této povídky se zde neodehrává. Myslela tím patrně skutečný spor o kus pole, který byl Karolině Světlé inspirací a odehrál se v Pasekách (Špičák, 1955a).	• Anonymus (1991), Stezka Karoliny Světlé v Podještědí. Sdružení rodáků a přátel kraje Karoliny Světlé Světlá pod Ještědem, Podještědské muzeum Karoliny Světlé Český Dub • Čermáková - Sluková, A. (1909), Vzpomínky na Karolinu Světlou. Nakladatelství J. Otty, Praha. • Edel T. (2006), Českodubsko v památkách 12. - 20. století. Podještědské muzeum, Český Dub. • Fendrych M. (1972), Ještědské práce Karoliny Světlé a jejich dějiště. Monografická studie, otázky, rukopis, nepublikováno. Depon in. Podještědské muzeum, Český Dub. • Havel V. (1930 - 31), Karolina Světlá v Podještědí, Pobyť v Dol. Pasekách. In: Od Ještěda k Troskám. Vlastivědný sborník českého severu, 1930 – 31, roč. IX., Učitelství jednoty v Turnově, Českém Dubě a Mnichově Hradišti, Turnov, s. 126 – 130, 194 - 202. • Špičák J. (1955a), Ještědské povídky Karoliny Světlé. Ediční poznámky. In: Světlá K. (1955a), Ještědské povídky. SNKLHU, Praha, Vybrané spisy Karoliny Světlé; sv. 1	Přišla do rozumu	A				Světlá pod Ještědem

Příloha 1: Databáze identifikovaných jevů

39	Dům U Rokelských čp. 14	Hořky a okolí	Malá chalupa položená na cestě z Hodek do Hořeních Pasek je uváděným dějištěm povídky Přišla do rozumu (Anonymus, 1991, Edel, 2006, Fendrych, 1972, Havel, 1930 - 31, Špičák, 1955a). Naproti tomu uvádí Čermáková (1909), že je sice U Rokelských v Hodkách, ale děj této povídky se zde neodehrává. Myslela tím patrně skutečný spor o kus pole, který byl Karolině Světlé inspirací a odehrál se v Pasekách (Špičák, 1955a).	<ul style="list-style-type: none"> Anonymus (1991), Stezka Karoliny Světlé v Podještědí. Sdružení rodáků a přátel kraje Karoliny Světlé Světlá pod Ještědem, Podještědské muzeum Karoliny Světlé Český Dub Čermáková - Sluková, A. (1909), Vzpomínky na Karolinu Světlou. Nakladatelství J. Otty, Praha. Edel T. (2006), Českodubsko v památkách 12. - 20. století. Podještědské muzeum, Český Dub. Fendrych M. (1972), Ještědské práce Karoliny Světlé a jejich dějiště. Monografická studie, otázky, rukopis, nepublikováno. Depon in. Podještědské muzeum, Český Dub. Havel V. (1930 - 31), Karolina Světlá v Podještědí, Pobyť v Dol. Pasekách. In: Od Ještěda k Troskám. Vlastivědný sborník českého severu, 1930 – 31, roč. IX., Učitel'ské jednoty v Turnově, Českém Dubě a Mnichově Hradišti, Turnov, s. 126 – 130, 194 - 202. Špičák J. (1955a), Ještědské povídky Karoliny Světlé. Ediční poznámky. In: Světlá K. (1955a), Ještědské povídky. SNKLHU, Praha, Vybrané spisy Karoliny Světlé; sv. 1 	Přišla do rozumu	A				Světlá pod Ještědem
40	Hoření Paseky	Hoření Paseky a okolí	Vesnice na dubském statku založená před rokem 1757. Na mapě I. vojenského mapování z poloviny 18. století vesnice uvedena jako „Paseky“. (Edel, 2006) V době pobytu K Světlé v Podještědí to byla poslední česká vesnice Podještědí. Je zde dějiště románu Kantůrčice. V Pasekách (není jasno zda v Hořeních nebo Doleních) se odehrál skutečný spor o kus pole literárně ztvárněný v povídce Přišla do rozumu. V Hořeních Pasekách se uskutečnila svatba, která byla jedním z reálných podkladů pro povídku Kterak se dohodli. Světlá však přenesla dějiště do Světlé pod Ještědem (Fendrych, 1972) Nachází se zde dům čp. 2 Karla Mužáka, z něhož se vystěhoval do Ruského Polska, jeho osud je jedním z inspiračních zdrojů pro povídku Sefka. Ve vsi bydlela žena, která se ze všeho těšila a proto byla nazývána „Verunina radost“. (Čermáková, 1931) Ta se stala pro Světlou modelem pro Rezkou - Blázinka ve stejnojmenné povídce. Světlá i zde přenesla dějiště do Světlé pod Ještědem (Fendrych, 1972) U Jeřmanské skály tančily lesní pany v povídce Lesní panna.	<ul style="list-style-type: none"> Čermáková - Sluková, A. (1931). K. Světlá a její ještědské práce. In: Sdružení rodáků a přátel kraje Karoliny Světlé, 1999, Zpravodaj č. 40, Světlá pod Ještědem, s. 16 - 20. Edel T. (2006), Českodubsko v památkách 12. - 20. století. Podještědské muzeum, Český Dub. Fendrych M. (1972), Ještědské práce Karoliny Světlé a jejich dějiště. Monografická studie, otázky, rukopis, nepublikováno. Depon in. Podještědské muzeum, Český Dub. 	Kantůrčice, Přišla do rozumu, Kterak se dohodli, Sefka, Blázinek, Lesní panna	A				Světlá pod Ještědem
41	Dům Ve smrči čp. 1	Hoření Paseky a okolí	Roubený dům Ve smrči čp. 1 se zvoničkou a dřevěnými hodinami s ciferníkem v lomenici pochází z 18. století, (Edel, 2006) Do tohoto domku se klade dějiště románu Kantůrčice. Je to pravděpodobně stavení Mrákovtové, později Otíka a Enefy. Na půdě zde byly nalezeny tři figury, zbytky dědečkova betlému (Fendrych, 1972, Světlá, 1955a).	<ul style="list-style-type: none"> Edel T. (2006), Českodubsko v památkách 12. - 20. století. Podještědské muzeum, Český Dub. Fendrych M. (1972), Ještědské práce Karoliny Světlé a jejich dějiště. Monografická studie, otázky, rukopis, nepublikováno. Depon in. Podještědské muzeum, Český Dub. Světlá K. (1955a), Ještědské povídky. SNKLHU, Praha, Vybrané spisy Karoliny Světlé; sv. 1 	Kantůrčice	A				Světlá pod Ještědem
42	Hájenka čp. 13	Hoření Paseky a okolí	Výstavné dřevěné stavení s kamennou podezdívkou z poloviny 19. století s krásnou zahradou bylo obydleno, kam za rodinou lesníka Hóbelta docházela Karolina Světlá (Fendrych, 1972, Edel, 2006)	<ul style="list-style-type: none"> Edel T. (2006), Českodubsko v památkách 12. - 20. století. Podještědské muzeum, Český Dub. Fendrych M. (1972), Ještědské práce Karoliny Světlé a jejich dějiště. Monografická studie, otázky, rukopis, nepublikováno. Depon in. Podještědské muzeum, Český Dub. 			A			Světlá pod Ještědem
43	Dům Karla Mužáka čp.2	Hoření Paseky a okolí	Z tohoto stavení se roku 1852 vystěhoval s celou rodinou do Jenišovic - vesnice v Ruském Polsku Karel Mužák (nejstarší syn světelského rychtáře Jana Mužáka a bratr Petra Mužáka manžela Karoliny Světlé). Jeho nešťastný osud a částečně i osud dalšího syna rychtáře Floriana Mužáka byl inspiračním zdrojem povídky Sefka, její děj se však odehrává na Světlé pod Ještědem. (Havel 1929 - 30, Fendrych 1992, Špičák, 1955a)	<ul style="list-style-type: none"> Havel V. (1929 - 30), Karolina Světlá v Podještědí. In: Od Ještěda k Troskám. Vlastivědný sborník českého severu, 1929 – 30, roč. VIII., Učitel'ské jednoty v Turnově, Českém Dubě a Mnichově Hradišti, Turnov, s. 149 - 165. Fendrych M. (1972), Ještědské práce Karoliny Světlé a jejich dějiště. Monografická studie, otázky, rukopis, nepublikováno. Depon in. Podještědské muzeum, Český Dub. Špičák J. (1955a), Ještědské povídky Karoliny Světlé. Ediční poznámky. In: Světlá K. (1955a), Ještědské povídky. SNKLHU, Praha, Vybrané spisy Karoliny Světlé; sv. 1 	Sefka	A				Světlá pod Ještědem
44	Jeřmanská skála	Hoření Paseky a okolí	Pískovcový skalní převis s archeologickými nálezy z neolitu, doby bronzové, halštatu a raného novověku (Edel, 2006). Skála je zmiňována v povídce Lesní panna jako místo nočních tanců lesních panen (Světlá, 1955a). Světlá se zajímala o život cikánů, kteří zde občasně pobývali. Jak uvádí Fendrych (1992) na základě studia korespondence, Karolina Světlá Jeřmanskou skálu osobně navštívila, zajímající se o pověst o únosu dívky cikánem (inspirační zdroj k povídce Cikánka), cikány však zde nezastihla.	<ul style="list-style-type: none"> Edel T. (2006), Českodubsko v památkách 12. - 20. století. Podještědské muzeum, Český Dub. Fendrych M. (1972), Ještědské práce Karoliny Světlé a jejich dějiště. Monografická studie, otázky, rukopis, nepublikováno. Depon in. Podještědské muzeum, Český Dub. Světlá K. (1955a), Ještědské povídky. SNKLHU, Praha, Vybrané spisy Karoliny Světlé; sv. 1 	Lesní panna	A	A			Rozstání pod Ještědem
45	Dolení Paseky	Dolení Paseky a okolí	Vesnice na dubském panství založená v první polovině 18. století. (Edel, 2006) Vesnice je položena jižně od Hořeních Pasek a je bezprostředně spojena s další osadou Rozstání. V domě čp.12 obývaného rodinou Sefky, sestry Petra Mužáka bylo druhé letní sídlo Karoliny Světlé, kam jezdila od roku 1868 do 1887 (s výjimkou let 1878 - 1881). (Havel, 1930 - 31, Fendrych, 1972) K místu a jeho okolí se vztahuje různým způsobem několik prací K. Světlé. Jsou to romány Kříž u potoka a Frantina, z drobnějších próz Cikánka, Josefů Josef, Námluvy, Teta Vavřincová, Divousové, V Hložinách, Poslední poustevnice a Modřín Marie Terezie. (Čermáková, 1909, Havel, 1930 - 31, Fendrych, 1972, Světlá, 1955a)	<ul style="list-style-type: none"> Čermáková - Sluková, A. (1909), Vzpomínky na Karolinu Světlou. Nakladatelství J. Otty, Praha. Edel T. (2006), Českodubsko v památkách 12. - 20. století. Podještědské muzeum, Český Dub. Fendrych M. (1972), Ještědské práce Karoliny Světlé a jejich dějiště. Monografická studie, otázky, rukopis, nepublikováno. Depon in. Podještědské muzeum, Český Dub. Havel V. (1930 - 31), Karolina Světlá v Podještědí, Pobyť v Dol. Pasekách. In: Od Ještěda k Troskám. Vlastivědný sborník českého severu, 1930 – 31, roč. IX., Učitel'ské jednoty v Turnově, Českém Dubě a Mnichově Hradišti, Turnov, s. 126 – 130, 194 - 202. Světlá K. (1955a), Ještědské povídky. SNKLHU, Praha, Vybrané spisy Karoliny Světlé; sv. 1 	Kříž u potoka, Frantina, Cikánka, Josefů Josef, Námluvy, Teta Vavřincová, Divousové, V Hložinách, Poslední poustevnice, Modřín Marie Terezie,	A				Rozstání pod Ještědem
46	Dům U Doleňáků čp.9 s lípou	Dolení Paseky a okolí	Dnešní roubená stavba pochází z poloviny 19. století, před domem impozantní rodová lípa. V domě čp.9 se narodil otec významného českého průmyslníka Emila Škody (1939 -1900), majitele Škodových závodů v Plzni (Edel, 2006). Dům je považován za dějiště povídky V hložinách - statek Velebův (Čermáková, 1909, Havel, 1930 - 31, Anonymus, 1991), ve vlastní povídce není dějiště přesněji určeno. Fendrych (1972) stavení lokalizuje na Světlou do stavení U Lebedů čp.8, případně U Petříků, což však jiní rozporují (Bulíř, 2019).	<ul style="list-style-type: none"> Anonymus (1991), Stezka Karoliny Světlé v Podještědí. Sdružení rodáků a přátel kraje Karoliny Světlé Světlá pod Ještědem, Podještědské muzeum Karoliny Světlé Český Dub Bulíř, P. (2019) ústní sdělení Čermáková - Sluková, A. (1909), Vzpomínky na Karolinu Světlou. Nakladatelství J. Otty, Praha. Edel T. (2006), Českodubsko v památkách 12. - 20. století. Podještědské muzeum, Český Dub. Fendrych M. (1972), Ještědské práce Karoliny Světlé a jejich dějiště. Monografická studie, otázky, rukopis, nepublikováno. Depon in. Podještědské muzeum, Český Dub. Havel V. (1930 - 31), Karolina Světlá v Podještědí, Pobyť v Dol. Pasekách. In: Od Ještěda k Troskám. Vlastivědný sborník českého severu, 1930 – 31, roč. IX., Učitel'ské jednoty v Turnově, Českém Dubě a Mnichově Hradišti, Turnov, s. 126 – 130, 194 - 202. 	V Hložinách	A				Rozstání pod Ještědem
47	Dům U Barčinyňův čp. 12 s lípou	Dolení Paseky a okolí	Roubený dům z poloviny 19. století. (Edel, 2006) Druhé letní sídlo Karoliny Světlé, kam jezdila od roku 1868 do 1887 (s výjimkou let 1878 - 1881, kdy pro zhoršenou oční chorobu přijet nemohla). U Sefky, sestry Petra Mužáka obývala s manželem malou světničku ve „vejpušku“ střechy, která jim sloužila jen za ložnici, ve dne byli v dolejší světnici. Protože pro četnou Sefčinu rodinu tu bylo málo místa, pobývali většinou venku v přírodě, v zahradě (kterou Petr upravil) se starou lípou, nebo v blízkém lese a u nedalekého kříže. Na pručelí „vejpušku“ byla v roce 1901 zasazena podle návrhu malíře Prouška pamětní deska s nápisem „Zde bydlila spisovatelka Karolina Světlá“. (Havel, 1930 - 31) V domku se odehrál tragický výjev líčený v povídce Divousové (přenesený do sousedního stavení čp. 11). Zde také Světlá poznávala více modelů svých postav a vypravěčů předloh svých prací. (Fendrych, 1972) V domku se narodila Anežka Čermáková - Sluková (1964 - 1947), dlouholetá literární sekretářka a vydavatelka díla Karoliny Světlé.	<ul style="list-style-type: none"> Edel T. (2006), Českodubsko v památkách 12. - 20. století. Podještědské muzeum, Český Dub. Fendrych M. (1972), Ještědské práce Karoliny Světlé a jejich dějiště. Monografická studie, otázky, rukopis, nepublikováno. Depon in. Podještědské muzeum, Český Dub. Havel V. (1930 - 31), Karolina Světlá v Podještědí, Pobyť v Dol. Pasekách. In: Od Ještěda k Troskám. Vlastivědný sborník českého severu, 1930 – 31, roč. IX., Učitel'ské jednoty v Turnově, Českém Dubě a Mnichově Hradišti, Turnov, s. 126 – 130, 194 - 202. 	Divousové	A	A			Rozstání pod Ještědem

Příloha 1: Databáze identifikovaných jevů

48	Dům čp.11	Dolení Paseky a okolí	Protější novodobě upravené chalupa, do níž přenesla Světlá dějiště povídky Divousové a sebevraždu Haštala (Náce) V domě bydlel Jan Sluka, zvaný Josefům Honza - skutečný model pro Josefů Josefa ze stejnojmenné povídky. (Fendrych, 1972).	• Fendrych M. (1972), Ještědské práce Karoliny Světlé a jejich dějiště. Monografická studie, otázky, rukopis, nepublikováno. Depon in. Podještědské muzeum, Český Dub.	Divousové, Josefů Josef	A				Rozstání pod Ještědem
49	Škola čp. 53	Dolení Paseky a okolí	V současnosti modernizovaná budov bývalé dvouřadní školy čp. 53 z let 1885-1886.(Edel, 2006) Zřízení školy bylo umožněno prací a úsilím Karoliny Světlé a Petra Mužáka. Prvním řídícím učitelem tu byl Karel Sluka, syn Sefky z Doleních Pasek. (Fendrych, 1972, Kyksa, 1935)	• Edel T. (2006), Českodubsko v památkách 12. - 20. století. Podještědské muzeum, Český Dub. • Fendrych M. (1972), Ještědské práce Karoliny Světlé a jejich dějiště. Monografická studie, otázky, rukopis, nepublikováno. Depon in. Podještědské muzeum, Český Dub. • Kyksa J. (1935), Stručný nástin historie obecné školy v Doleních Pasekách. In: Sdružení rodáků a přátel kraje Karoliny Světlé, 2000, Zpravodaj č. 41, Světlá pod Ještědem, s. 15 - 20.			A			Rozstání pod Ještědem
50	Usedlost Na bahýnkách (zaniklá)	Dolení Paseky a okolí	Na místě dnešní školy stávalo stavení Lutoborských „na bahýnkách“. Stavení a jeho okolí je dějištěm povídky Poslední poustevnice. Les Boroviny je jižně odtud, les Holá je mezi Doleními Pasekami a Družcovem. (Anonymus, 1991, Fendrych, 1972, Havel, 1930 - 31)	• Anonymus (1991), Stezka Karoliny Světlé v Podještědí. Sdružení rodáků a přátel kraje Karoliny Světlé Světlá pod Ještědem, Podještědské muzeum Karoliny Světlé Český Dub. • Fendrych M. (1972), Ještědské práce Karoliny Světlé a jejich dějiště. Monografická studie, otázky, rukopis, nepublikováno. Depon in. Podještědské muzeum, Český Dub. • Havel V. (1930 - 31), Karolina Světlá v Podještědí, Pobyt v Dol. Pasekách. In: Od Ještěda k Troskám. Vlastivědný sborník českého severu, 1930 – 31, roč. IX., Učitelé jednoty v Turnově, Českém Dubě a Mnichově Hradišti, Turnov, s. 126 – 130, 194 - 202.	Poslední poustevnice					Rozstání pod Ještědem
51	Kříž u potoka	Dolení Paseky a okolí	Na rozhraní Doleních Pasek a Rozstání stojí litinový kříž na pískovcovém podstavci s relify P. Marie, sv. Václava a sv. Aloise z Gonzagy z roku 1835, jeden z inspiračních zdrojů Karoliny Světlé k románu Kříž u potoka (Edel, 2006). K tomuto kříži je tradičně vztahováno dějiště románu Kříž u potoka. (Havel, 1930 - 31, Špičák, 1955b, Anonymus, 1991, Bulíř, 2019) Děje se tak patrně na základě zachovalé korespondence Anežky Čermákové s Terezou Novákovou (Čermáková, 1890), kde je doslovně uvedeno: „...Domáslovce (jsou tam pouze dvě stavení, pak dvůr a mlýn, kamž tetička položila děj Kříže u potoka. Kříž pak stojí zase ve vesnici přes hodinu vzdálené, v Dol. Pasekách)...“. Se zdejšími umístěním dějiště románu polemizuje Fendrych (1972), který uvádí na základě interpretace textů obsažených v románu: „... dosavadní obvyklé a tradiční umístění děje románu ke kříži, který stojí na rozhraní Dolních Pasek a Rozstání a do stavení č. 24 („U Vencků“) poblíž kříže, je mylné. Jako rezultat z jím provedeného rozboru dějiště románu uvádí: „... všechna tato místa, chýše Kobosilova, stavení Potockých, kříž u něho stojící, jsou vysoko v horách nad mlýnem domoslavickým, někde v hoření Prosečí, u potoka, který pramení ve studánce na nejvyšším místě pohoří, teče kolem těchto dvou stavení a kříže a napájí rybník domoslavského mlýna...“ Přečteme-li si pozorně obě tvrzení, můžeme dojít k závěru, že se nevyklučují. Dějiště románu lze umístit do Domáslovce a na Hoření Proseč a okolí (s vědomím autorského vkladu Světlé při popisu místních reálií); zdejší kříž je pak jedním z autentických inspiračních zdrojů Karoliny Světlé k románu Kříž u potoka, jehož románovou podobu i lokalizaci autorka v díle pozměnila. Fendrych (1972) ke kříži na rozhraní Doleních Pasek a Rozstání zasazuje pravděpodobné dějiště povídek Cikánka a Námluvy. Světlá okolo kříže ležícího na cestě mezi Světlou a Doleními Pasekami často chodívala i u něho ráda sedávala (Fendrych, 1972). Kříž je dnes sevřen do souběhu dvou silnic	• Anonymus (1991), Stezka Karoliny Světlé v Podještědí. Sdružení rodáků a přátel kraje Karoliny Světlé Světlá pod Ještědem, Podještědské muzeum Karoliny Světlé Český Dub • Čermáková A. (1890), Dopis od Anežky Čermákové pro Terezu Novákovou ze dne 30. 3. 1890 rukopis, nepublikováno. Depon in. Podještědské muzeum, Český Dub. • Bulíř P. (2019) ústní sdělení • Edel T. (2006), Českodubsko v památkách 12. - 20. století. Podještědské muzeum, Český Dub. • Fendrych M. (1972), Ještědské práce Karoliny Světlé a jejich dějiště. Monografická studie, otázky, rukopis, nepublikováno. Depon in. Podještědské muzeum, Český Dub. • Havel V. (1930 - 31), Karolina Světlá v Podještědí, Pobyt v Dol. Pasekách. In: Od Ještěda k Troskám. Vlastivědný sborník českého severu, 1930 – 31, roč. IX., Učitelé jednoty v Turnově, Českém Dubě a Mnichově Hradišti, Turnov, s. 126 – 130, 194 - 202. • Špičák J. (1955b), Tvůrkyně českého vesnického románu. In: Světlá K. (1955b), Ještědské romány I. SNKLHU, Praha, Vybrané spisy Karoliny Světlé; sv. 2	Kříž u potoka, Cikánka, Námluvy	A	A	A		Rozstání pod Ještědem
52	Dům U Vencků čp. 24	Dolení Paseky a okolí	Do tohoto stavení, ze kterého pocházel manžel Sefky Slukové roz. Mužákové Jan Sluka, je tradičně umístěno dějiště Kříže u potoka - stavení Potockých (Havel, 1930 - 31, Špičák, 1955b, Bulíř, 2019). Se zdejšími umístěním dějiště románu polemizuje Fendrych (1972) a považuje je za mylné, jak je již uvedeno výše.	• Bulíř P. (2019) ústní sdělení • Fendrych M. (1972), Ještědské práce Karoliny Světlé a jejich dějiště. Monografická studie, otázky, rukopis, nepublikováno. Depon in. Podještědské muzeum, Český Dub. • Havel V. (1930 - 31), Karolina Světlá v Podještědí, Pobyt v Dol. Pasekách. In: Od Ještěda k Troskám. Vlastivědný sborník českého severu, 1930 – 31, roč. IX., Učitelé jednoty v Turnově, Českém Dubě a Mnichově Hradišti, Turnov, s. 126 – 130, 194 - 202. • Špičák J. (1955b), Tvůrkyně českého vesnického románu. In: Světlá K. (1955b), Ještědské romány I. SNKLHU, Praha, Vybrané spisy Karoliny Světlé; sv. 2	Kříž u potoka	A				Rozstání pod Ještědem
53	Les Boroviny	Dolení Paseky a okolí	V minulosti souvislý lesní porost rozkládající od Doleních Pasek až k Hlavici, v době pobytu Karoliny Světlé již nesouvislý. Les je zmiňován v dílech Frantina a Poslední poustevnice. (Světlá, 1903, Světlá, 1955c) Pokud by platilo, že lesem procházela stará obchodní stezka do Žitavy, zahrnoval by původní lesní komplex i les V Holé.	• Světlá K. (1903), Pověsti z Ještěda. Vybrané spisy Karoliny Světlé, sv. 25, Nakladatelství J. Ott, Praha. • Světlá K. (1955c), Ještědské romány II. SNKLHU, Praha, Vybrané spisy Karoliny Světlé; sv. 3	Poslední poustevnice Frantina	A				Janův důl
54	Les V Holé	Dolení Paseky a okolí	Les západně od Pasek. Uvnitř hvozdů se odehrává děj Poslední poustevnice - kácení starého lesa, při kterém zahyne Benjamin a pojezdny. Jak uvádí Havel (1929 - 1930) zakoupl 13. srpna 1855 Sefčin muž Jan v Pasekách les, kde pak Světlá ráda sedávala. Na okraji lesa lokalita U Míny.	• Havel V. (1929 - 30), Karolina Světlá v Podještědí. In: Od Ještěda k Troskám. Vlastivědný sborník českého severu, 1929 – 30, roč. VIII., Učitelé jednoty v Turnově, Českém Dubě a Mnichově Hradišti, Turnov, s. 149 - 165.	Poslední poustevnice	A	A			Rozstání pod Ještědem
55	Les V Holé - U Míny	Dolení Paseky a okolí	Na okraji lesa V Holé oblíbené místo Karoliny Světlé (Bartoňová, 1998).	• Bartoňová B. (1998), O Míne. In: Sdružení rodáků a přátel kraje Karoliny Světlé, 1998, Zpravodaj č. 38, Světlá pod Ještědem, s. 21.				A		Janův důl
56	Modřín Marie Terezie (zaniklý)	Dolení Paseky a okolí	Pravděpodobná lokalita, kde stával na dřívějším okraji lesa modřín k němuž se vztahuje dílo Modřín Marie Terezie. (Bulíř, 2019). Jak uvádí Anežka Čermáková - Sluková v roce 1930: Modřín Marie Terezie stával v lese, kam chodívala Světlá na procházky, ale letošního roku jsem jej tam marně hledala, byl patrně poražen. (Čermáková 1931)	• Bulíř P. (2019) ústní sdělení • Čermáková - Sluková, A. (1931). K. Světlá a její ještědské práce. In: Sdružení rodáků a přátel kraje Karoliny Světlé, 1999, Zpravodaj č. 40, Světlá pod Ještědem, s. 16 - 20.	Modřín Marie Terezie	A	A			Rozstání pod Ještědem
57	Modřín Marie Terezie (nově asociovaný)	Dolení Paseky a okolí	Stávající ojedinělý modřín na okraji lesa V Holé. Uváděn jako Modřín Marie Terezie na panelu naučné stezky Po stopách Karoliny Světlé. (Fischerová A., Rafoth T. [online])	• Fischerová A., Rafoth T. [online]. [cit. 2019-08-19]. Ještěd v literatuře a v krajině. Naučná stezka Po stopách Karoliny Světlé. < http://www.karolinasvetla.cz/prochazet/jested-v-literature-a-v-krajine >					A	Rozstání pod Ještědem
58	Rozstání	Rozstání a okolí	Středověká vesnice dubského statku (Edel, 2006). Původní jádro obce v jižní části, bylo v souvislosti s rozvojem sídla na místě dřívějších lesních pozemků přeneseno severněji do polohy přiléhající k Dolením Pasekám. K místu a jeho okolí se vztahují práce: Frantina - dějiště románu, U sedmi javorů - dějiště povídky, Modřín Marie Terezie - zmiňována kovárna v níž se tajně scházeli odpůrci poměrů, Z vypravování staré žebračky - situování děje do okolí Rozstání a Meluzína - dějiště povídky pod Horkou v Kozlenci Fendrych M. (1972).	• Edel T. (2006), Českodubsko v památkách 12. - 20. století. Podještědské muzeum, Český Dub. • Fendrych M. (1972), Ještědské práce Karoliny Světlé a jejich dějiště. Monografická studie, otázky, rukopis, nepublikováno. Depon in. Podještědské muzeum, Český Dub.	Frantina, U sedmi javorů, Modřín Marie Terezie, Z vypravování staré žebračky, Meluzína	A				Rozstání pod Ještědem
59	Dům U Štárů čp. 3 (zaniklý)	Rozstání a okolí	Zaniklý roubený dům čp. 3 z první poloviny 19. století (Edel, 2006) byl dějištěm románu Frantina - Kvapilův statek. (Edel, 2006, Fendrych, 1972) Na místě původního stavení zbytky základového zdiva a novodobější stodola s mohutným javorem.	• Edel T. (2006), Českodubsko v památkách 12. - 20. století. Podještědské muzeum, Český Dub. • Fendrych M. (1972), Ještědské práce Karoliny Světlé a jejich dějiště. Monografická studie, otázky, rukopis, nepublikováno. Depon in. Podještědské muzeum, Český Dub.	Frantina	A				Rozstání pod Ještědem
60	Slukův statek čp. 4	Rozstání a okolí	Patrový roubený dům čp. 4, zvaný též U Vacků, z 18. století se zaniklou archaickou stodolou s valbovou střechou a skupinou sedmi historických javorů, dějiště povídky Karoliny Světlé U sedmi javorů. (Edel, 2006) V práci Karoliny Světlé je ovšem potkal jiný osud, stavení bylo zbořeno (Fendrych, 1972).	• Edel T. (2006), Českodubsko v památkách 12. - 20. století. Podještědské muzeum, Český Dub. • Fendrych M. (1972), Ještědské práce Karoliny Světlé a jejich dějiště. Monografická studie, otázky, rukopis, nepublikováno. Depon in. Podještědské muzeum, Český Dub.	Frantina	A				Rozstání pod Ještědem
61	Vackovo březí	Rozstání a okolí	Hlavní dějiště příběhu povídky Z vypravování staré žebračky není v textu zcela jednoznačně uvedeno. Místo sebevraždy Cilie a její hrob se klade k Horce na straně k Rozstání do Vackova březí (Fendrych, 1972).	• Fendrych M. (1972), Ještědské práce Karoliny Světlé a jejich dějiště. Monografická studie, otázky, rukopis, nepublikováno. Depon in. Podještědské muzeum, Český Dub.	Z vypravování staré žebračky	A				Rozstání pod Ještědem
62	Kozlenec – dům čp. 1 (zaniklý)	Rozstání a okolí	Samota Kozlenec u Hudcovy (Mazovy) horky je hlavním dějištěm povídky Meluzína, Na její západní straně má být chalupa Adamovy tety (Fendrych, 1972). Snad se mohlo jednat o zaniklé čp.1.	• Fendrych M. (1972), Ještědské práce Karoliny Světlé a jejich dějiště. Monografická studie, otázky, rukopis, nepublikováno. Depon in. Podještědské muzeum, Český Dub.	Meluzína	A				Rozstání pod Ještědem

Příloha 1: Databáze identifikovaných jevů

63	Vesec	Vesec a okolí	Vesnice dubského středověkého panství, písemně doložená roku 1538. V roce 2000 zde objevena mimořádně zajímavá poloha „Markt“, pravděpodobně původní světelské tržiště, následně archeologicky datovaná minimálně do 13. století. K lokalitě východně přiléhá relikv úvozové zemské cesty, která pokračuje severně k nedalekému sedlu Pláně. (Edel, 2006) Je dějištěm několika prací K. Světlé. Námluvy - do Vesce lze klást počátek cesty Cilčiny k Havlovi v Rozstání. Další díla se vztahují k nedalekému dřevěnému kříži a jeho okolí Vesnický román, Mladší bratr, U sedmi javorů. (Fendrych, 1972)	<ul style="list-style-type: none"> Edel T. (2006), Českodubsko v památkách 12. - 20. století. Podještědské muzeum, Český Dub. Fendrych M. (1972), Ještědské práce Karoliny Světlé a jejich dějiště. Monografická studie, otázky, rukopis, nepublikováno. Depon in. Podještědské muzeum, Český Dub. 	Vesnický román, U sedmi javorů, Z vypravování staré žebračky, Námluvy	A			Světlá pod Ještědem
64	Dřevěný kříž ve Vesci	Vesec a okolí	Při západním okraji vesnice u staré cesty mezi dvěma lípami dřevěný kříž s plechovým korpusem Krista (kopie z roku 1990 od Radka Brože). (Edel, 2006) U kříže a v jeho blízkém okolí se odehrávají scény z několika děl. Vesnický román - zde se odehrává závěrečná scéna románu, prokletí Antoše rychtářkou a slib Silvin. Mladší bratr - smrt Vavřincova je umístěna nedaleko kříže. U sedmi javorů - krádež a prodej destičky s nápisem z kříže se stane základem jmění javornických. (Fendrych, 1972)	<ul style="list-style-type: none"> Edel T. (2006), Českodubsko v památkách 12. - 20. století. Podještědské muzeum, Český Dub. Fendrych M. (1972), Ještědské práce Karoliny Světlé a jejich dějiště. Monografická studie, otázky, rukopis, nepublikováno. Depon in. Podještědské muzeum, Český Dub. 	Vesnický román, Mladší bratr, U sedmi javorů	A			Světlá pod Ještědem
65	Svatý Jan Nepomucký pod hřbitovem	Vesec a okolí	Drobná socha světe na vysokém podstavci z roku 1837 pod starými lípami. (Edel, 2006) Místo pěkného výhledu na Horku a do Podještědí. Okolo snad mohla procházet Cilka mířící po mezi z Vesce do Rozstání ke kříži u potoka a dále do Doleních Pasek v povídce Námluvy.	<ul style="list-style-type: none"> Edel T. (2006), Českodubsko v památkách 12. - 20. století. Podještědské muzeum, Český Dub. 	Námluvy	A			Světlá pod Ještědem
66	Trasa putování Cilky k Havlovi	Vesec a okolí	Přibližný průběh trasy kudy mohla procházet Cilka mířící po mezi z Vesce do Rozstání ke kříži u potoka a dále do Doleních Pasek k Havlovi v povídce Námluvy (Fendrych, 1972)	<ul style="list-style-type: none"> Fendrych M. (1972), Ještědské práce Karoliny Světlé a jejich dějiště. Monografická studie, otázky, rukopis, nepublikováno. Depon in. Podještědské muzeum, Český Dub. 	Námluvy				Světlá pod Ještědem / Rozstání
67	Javorník	Javorník a Horka	Vesnice na východním úpatí Hudcovy (Mazovy) horky středověkého dubského statku, písemně doložená roku 1527 (Edel, 2006) jižně od Světlé. Stával v ní dříve menší panský dvůr - dějiště románu První Češka. (Špičák, 1966, Edel, 2006) Do Javorníku lze s pravděpodobností umístit statek Rozičky z povídky Skalák (Čermáková, 1909, Fendrych, 1972). Skutečné obydlí Skalákovo je v blízké osadě Horka (Čermáková, 1909).	<ul style="list-style-type: none"> Čermáková - Sluková, A. (1909), Vzpomínky na Karolinu Světlou. Nakladatelství J. Otty, Praha. Edel T. (2006), Českodubsko v památkách 12. - 20. století. Podještědské muzeum, Český Dub. Fendrych M. (1972), Ještědské práce Karoliny Světlé a jejich dějiště. Monografická studie, otázky, rukopis, nepublikováno. Depon in. Podještědské muzeum, Český Dub. Špičák J. (1966), Karolina Světlá: studie s výběrem literárních vyznání, vzpomínek a korespondence K. Světlé a úvah o ní. Svobodné slovo, Praha. 	Skalák	A			Javorník u Českého Dubu
68	Vrchnostenský hospodářský dvůr (zaniklý)	Javorník a Horka	Vrchnostenský hospodářský dvůr, doložený v letech 1662-1798 stál v místech dnešního čp. 39 a čp. 40 nedaleko školy. Čtyřkřídlý soubor zděných barokních budov, zachycený v polovině 18. století na 1. vojenském mapování, zanikl požárem v 13. 6. 1926, v blízkosti vyhořelého dvora dnes stojí budova bývalé školy, její základní kámen byl slavnostně položen 28. října 1926. Dějiště románu Karoliny Světlé První Češka. (Špičák, 1966, Edel, 2006; Eisenbarth, 2007) Sem je umístěna druhá část práce - zde se setkává Jitka s Vojtěchem a vypisují další události díla. (Fendrych, 1972)	<ul style="list-style-type: none"> Eisenbarth S. (2007), Javornická škola. In: Sdružení rodáků a přátel kraje Karoliny Světlé, 2007, č. 55, Světlá pod Ještědem, s. 2 - 4. Edel T. (2006), Českodubsko v památkách 12. - 20. století. Podještědské muzeum, Český Dub. Fendrych M. (1972), Ještědské práce Karoliny Světlé a jejich dějiště. Monografická studie, otázky, rukopis, nepublikováno. Depon in. Podještědské muzeum, Český Dub. Špičák J. (1966), Karolina Světlá: studie s výběrem literárních vyznání, vzpomínek a korespondence K. Světlé a úvah o ní. Svobodné slovo, Praha. 	První Češka	A			Javorník u Českého Dubu
69	Hudcova (Mazova) horka	Javorník a Horka	Výrazný kuželovitý pískovcový vrch s čedičovým jádrem (569 m), jižně od Světlé u vesnice Javorníka. Nejvyšší vrchol Kotelské vrchoviny. (Demek a kol., 2006) Na vrcholu odkryty pozůstatky johanitské fortifikované dřevěné strážní věže ze 14.-15. století, zvané „vigla“, která nepochybně vizuálně kontrolovala přístupovou cestu na panství přes sedlo Pláně. (Edel, 2006) Karolina Světlá ve svých pracích hovoří souladu s tehdejšími znalostmi o hradišti obehnaném valy. K Horce a do jejího okolí se vztahuje epizoda v románu Kantůrčice - výlet dědečka na Horku a podstatné části děje povídek Skalák, Z vypravování staré žebračky a Meluzina (Fendrych, 1972).	<ul style="list-style-type: none"> Demek J. a kol. (2006), Hory a nížiny. Zeměpisný lexikon ČR. AOPK ČR, Brno. Edel T. (2006), Českodubsko v památkách 12. - 20. století. Podještědské muzeum, Český Dub. Fendrych M. (1972), Ještědské práce Karoliny Světlé a jejich dějiště. Monografická studie, otázky, rukopis, nepublikováno. Depon in. Podještědské muzeum, Český Dub. 	O krejčíkově Anežce, Kantůrčice, Z vypravování staré žebračky, Meluzina, Skalák	A			Rozstání pod Ještědem
70	Skalákovna	Javorník a Horka	Dvouprostorové skalní obydlí vytesané v pískovci v 1. polovině 19. století na severovýchodním úpatí vrchu (Edel 2006), obývané až do roku 1897, kdy zemřel poslední jeho obyvatel (Fendrych, 1972). Sem je Světlou položeno dějiště povídky Skalák - poslední útočiště Jáchyma a Rozičky. Čermáková (1909) uvádí skutečná místa příběhu - v Horce (myšleno osídlení na úpatí) je obydlí Skalákovo v Javorníci byl statek Roziččin.	<ul style="list-style-type: none"> Čermáková - Sluková, A. (1909), Vzpomínky na Karolinu Světlou. Nakladatelství J. Otty, Praha. Edel T. (2006), Českodubsko v památkách 12. - 20. století. Podještědské muzeum, Český Dub. Fendrych M. (1972), Ještědské práce Karoliny Světlé a jejich dějiště. Monografická studie, otázky, rukopis, nepublikováno. Depon in. Podještědské muzeum, Český Dub. 	Skalák	A			Rozstání pod Ještědem
71	Jiříčkov	Jiříčkov a okolí	Vesnice středověkého dubského panství, písemně doložená roku 1539 (Edel, 2006). Sem jsou položena dvě vedlejší dějiště menších prací Karoliny Světlé. V hoření Jiříčkově stával Vystrkovský mlýn zmiňovaný v povídce O Krejčíkově Anežce. Bývalý rybník nad tímto mlýnem je snad zmiňován v románu Kantůrčice (Fendrych, 1972). Ze zaniklého roubeného domu Na Paloučku čp.16 měla podle místní tradice pocházet literární Vendulka Palouckých z povídky Hubička (Edel, 2006). Čermáková, (1909) k tomu sděluje, že je sice U Palouckých v Jiříčkově, ale děj povídky Hubička se zde neodehrává.	<ul style="list-style-type: none"> Čermáková - Sluková, A. (1909), Vzpomínky na Karolinu Světlou. Nakladatelství J. Otty, Praha. Edel T. (2006), Českodubsko v památkách 12. - 20. století. Podještědské muzeum, Český Dub. Fendrych M. (1972), Ještědské práce Karoliny Světlé a jejich dějiště. Monografická studie, otázky, rukopis, nepublikováno. Depon in. Podještědské muzeum, Český Dub. 	O krejčíkově Anežce, Kantůrčice, Z vypravování staré žebračky, Meluzina, Skalák, Hubička?	A			Světlá pod Ještědem
72	Vystrkovský mlýn čp. 2 (zaniklý)	Jiříčkov a okolí	Nejvyšší mlýn na Rašovce byl v horní části Jiříčkova čp.2. a nazýval se Vystrkovský mlýn. Nejistý zápis o mlýně je z roku 1544, spolehlivě je pak čp. 2 datováno k roku 1789. Mlýn vyhořel v roce 1928 a následně byl zbourán. (Jodas, 2015). Odtud pocházela Francka, žena Frolikova, dcera mlynáře z povídky O Krejčíkově Anežce (Fendrych, 1972).	<ul style="list-style-type: none"> Fendrych M. (1972), Ještědské práce Karoliny Světlé a jejich dějiště. Monografická studie, otázky, rukopis, nepublikováno. Depon in. Podještědské muzeum, Český Dub. Jodas Z. (2015). Vodní díla v povodí Mohelky a Zábrdky. RK, Liberec. 	O Krejčíkově Anežce	A			Světlá pod Ještědem
73	Rybník (zaniklý)	Jiříčkov a okolí	Vypuštěný rybník nad Vystrkovským mlýnem je snad rybník, kde se setkal předek Enefin s vodníkem v románu Kantůrčice. (Fendrych, 1972).	<ul style="list-style-type: none"> Fendrych M. (1972), Ještědské práce Karoliny Světlé a jejich dějiště. Monografická studie, otázky, rukopis, nepublikováno. Depon in. Podještědské muzeum, Český Dub. 	Kantůrčice	A			Světlá pod Ještědem
74	Padouchov	Padouchov a okolí	Vesnice středověkého dubského panství, písemně doložená roku 1543 (Edel, 2006). Několik roztroušených chalup (částečně zaniklých) ve stráni na cestě východně od Jiříčkova k Pláním s nedalekými lomy. Dříve byla krajina podél hřebene mnohem méně lesnatá. Ve statku U Havelků čp.2 se narodil Florian Pavlů - předobraz Florika z povídky O krejčíkově Anežce. V Padouchově a jeho okolí se odehrává děj povídky Lamač a jeho dítě, byla zde asi chýše Vojtěchova z První Češky (Fendrych, 1972). Bývá sem umísťován i domek Jírovcové z Vesnického románu, pravděpodobněji je však Proseč pod Ještědem (Fendrych, 1972).	<ul style="list-style-type: none"> Edel T. (2006), Českodubsko v památkách 12. - 20. století. Podještědské muzeum, Český Dub. Fendrych M. (1972), Ještědské práce Karoliny Světlé a jejich dějiště. Monografická studie, otázky, rukopis, nepublikováno. Depon in. Podještědské muzeum, Český Dub. 	Lamač a jeho dítě, První Češka, O krejčíkově Anežce	A			Javorník u Českého Dubu
75	Statek U Havelků čp. 2	Padouchov a okolí	Roubený statek U Havelků čp. 2 se špýcharovým polopatrem nad světnicí pochází ještě z 18. století, soudobá roubená stodola s plasticky bohatým dřevěným vikýřem, zděná stodola z 1. poloviny 19. století (Edel, 2006). Také rodiště Floriana Pavlů - předobraz Florika z povídky O krejčíkově Anežce. Do stavení je umístěn pravděpodobně statek Rozkvcové z povídky Lamač a jeho dítě (Fendrych, 1972).	<ul style="list-style-type: none"> Edel T. (2006), Českodubsko v památkách 12. - 20. století. Podještědské muzeum, Český Dub. Fendrych M. (1972), Ještědské práce Karoliny Světlé a jejich dějiště. Monografická studie, otázky, rukopis, nepublikováno. Depon in. Podještědské muzeum, Český Dub. 	Lamač a jeho dítě, O krejčíkově Anežce	A			Javorník u Českého Dubu
76	Lomy u Padouchova	Padouchov a okolí	Nad osadou Padouchov bylo v minulosti otevřeno větší množství lomů, ve kterých byl ručním způsobem těžen krystalický vápenec. Těžba probíhala především v 19. století. Nejvýznamnějšími lomy zde byly Velká a Malá Basa. Velká Basa je největší z lomů v okolí, v lomu se nachází vchod do 36 m dlouhé puklinové propastové jeskyně. Kratší asi 10 m hluboká puklinová propastová jeskyně je i v lomu Malá Basa, přes jehož hranu v současnosti přepadává vodopád. U okraje lomu dominuje letitý buk. (Rubáš, 2017). Lomy Basa jsou dějištěm povídky Lamač a jeho dítě, do lomu chodil lamač Vacek lámat kámen s dcerou a nedaleko je situována jeho chaloupka. (Špičák, 1966, Fendrych, 1972)	<ul style="list-style-type: none"> Fendrych M. (1972), Ještědské práce Karoliny Světlé a jejich dějiště. Monografická studie, otázky, rukopis, nepublikováno. Depon in. Podještědské muzeum, Český Dub. Rubáš D. (2017), Přírodní klenoty Podještědí: obrazový průvodce krajinou. Dominik Rubáš, Česko. Špičák J. (1966), Karolina Světlá: studie s výběrem literárních vyznání, vzpomínek a korespondence K. Světlé a úvah o ní. Svobodné slovo, Praha. 	Lamač a jeho dítě	A			Javorník u Českého Dubu

Příloha 1: Databáze identifikovaných jevů

77	Chalupa lamače čp.6 (zaniklá)	Padouchov a okolí	Nad lomem Malá Basa stávala dřevěná chalupa čp.6, která je dějištěm povídky Lamač a jeho dítě - obydlí Vacka a jeho dcery. Chalupa vyhořela v září 1935 (Rogarová, 1992) a nebyla již obnovena, v současnosti zde nalezneme pouze základové zdivo se sklepem. Pod bývalým stavením vyvěrá silný pramen, jehož voda tvoří malebný vodopád, přepadající přes skalní stěnu níže položeného lomu.	• Rogarová V. (1992), Mé krásné vesničky Padouchovu. In: Sdružení rodáků a přátel kraje Karoliny Světlé, 1992, Zpravodaj č. 28, Světlá pod Ještědem, s. 9 - 10.	Lamač a jeho dítě	A			Javorník u Českého Dubu
78	V Kulovatým	Padouchov a okolí	Zalesněná část a temeno Hlubockého hřebene - velký les. Jak uvádí Světlá: Říkali tam v „kameným“, protože z něho vyčnívala skála, nebo také v „kulovatým“, protože byla ta skála na vrcholu zakulacená. Místo je uvedeno v povídce Lamač a jeho dítě (Světlá, 1955a).	• Světlá K. (1955a), Ještědské povídky. SNKLHU, Praha, Vybrané spisy Karoliny Světlé; sv. 1	Lamač a jeho dítě	A			Proseč pod Ještědem
79	Proseč pod Ještědem	Proseč pod Ještědem a okolí	Vznik vesnice klade toponomastika do poloviny 12. století, písemně je doložená v roce 1547 (Edel, 2006). Obec na úbočí ještědského pohoří sahající některými chalupami až na vrchol hřebene. Do vesnice jsou umístěna částečná dějiště několika prací Karoliny Světlé, ale většinou neurčitě, bez konkrétního určení místa nebo budovy. První Češka - skalní útvar Hrubá skála. Vesnický román - z Proseče pocházela Silva a zde je také pravděpodobné umístění baráčku staré Jírovcové. Vedlejší dějiště Kantůrčice - Babidoly. Matkou vyhlédnutá nevěsta v povídce Divousové v reálném příběhu, který byl předlohou povídky, pocházela z Proseče (Fendrych, 1972). Fendrych (1972) sem na základě interpretace textů obsažených v románu zasazuje i druhé hlavní dějiště románu Kříž u potoka - stavení Kobosilovo, Potockých a kříž u potoka, je na Prosečských horách (v Hoření Proseči). Žádné seskupení budov a kříže scenérii popsané v románě neodpovídá. Tato lokalizace popírá tradiční zasazení druhé části děje do okolí kříže u potoka na rozhraní Doleních Pasek a Rozstání (Havel, 1930 - 31, Špičák, 1955b, Anonymus, 1991, Bulíř, 2019). Tvrzení Fendrychovo lze patrně akceptovat (s vědomím autorského vkladu Světlé při popisu místních reálií). Kříž v Doleních Pasekách je pravděpodobně jedním z autentických inspiračních zdrojů Karoliny Světlé k románu Kříž u potoka, jehož románovou podobu i lokalizaci autorka v díle oproti skutečné realitě umělecky pozměnila. S podobným tvůrčím přístupem se setkáváme v celém jejím díle.	• Anonymus (1991), Stezka Karoliny Světlé v Podještědí. Sdružení rodáků a přátel kraje Karoliny Světlé Světlá pod Ještědem, Podještědské muzeum Karoliny Světlé Český Dub • Bulíř P. (2019) ústní sdělení • Edel T. (2006), Českodubsko v památkách 12. - 20. století. Podještědské muzeum, Český Dub. • Fendrych M. (1972), Ještědské práce Karoliny Světlé a jejich dějiště. Monografická studie, otázky, rukopis, nepublikováno. Depon in. Podještědské muzeum, Český Dub. • Havel V. (1930 - 31), Karolina Světlá v Podještědí, Pobyt v Dol. Pasekách. In: Od Ještěda k Troskám. Vlastivědný sborník českého severu, 1930 - 31, roč. IX., Učitelské jednoty v Turnově, Českém Dubě a Mnichově Hradišti, Turnov, s. 126 - 130, 194 - 202. • Špičák J. (1955b), Tvůrkyně českého vesnického románu. Eidiční poznámky. In: Světlá K. (1955b), Ještědské romány I. SNKLHU, Praha, Vybrané spisy Karoliny Světlé; sv. 2	Vesnický román, Kříž u potoka, Kantůrčice, První Češka, Z vypravování staré žebračky, Divousové	A			Proseč pod Ještědem
80	Čihákovo stavení č.p. 51 (zaniklé)	Proseč pod Ještědem a okolí	Zaniklé stavení na Hoření Proseči Světlá osobně navštívila v následujících souvislostech, které uvádí Havel (1929 - 1930). Kolem 10. srpna 1863 měl hluchnou svatbu synovec Petřiv Karel Mužák (syn France, mlynář v Domaslavicích). Žení se s Barborou Čihákovou z Proseče 51. Karolina Světlá byla zvána na svatbu, pro přílišné horko však do Domaslavic nemohla. Byla s Petrem jen v kostele při oddavkách. Mladý párek se Světlé líbil. Brzy nato byla s Petrem „na pozvánkách“ u rodičů nevěstiny na Hoření Proseči, bavila se tu velmi dobře a byla rozradostněna ryzostí a nezkažeností české povahy, tam uchované. Starý Čihák vodil Světlou po horách po polích. Již ti tanul Světlé na myslí nový román dívky „jako ty hory, po nichž kráčela.“ (Sylva z Vesnického románu)	• Havel V. (1929 - 30), Karolina Světlá v Podještědí. In: Od Ještěda k Troskám. Vlastivědný sborník českého severu, 1929 - 30, roč. VIII., Učitelské jednoty v Turnově, Českém Dubě a Mnichově Hradišti, Turnov, s. 149 - 165.			A		Proseč pod Ještědem
81	Prosecký hora	Proseč pod Ještědem a okolí	Převážně odlesněná část horského hřebene a jeho východní úbočí nad Prosečí s rozptýlenou chalupnickou zástavbou a dalekými výhledy. V místě pozdějšího hostince U Šamálů překonávala hřeben stará poutní cesta z Českého Dubu do Hejnic (Jíra, Koral, Nevrlý 1997). Na Prosečských horách stávala chaloupka, kde pobývala Sylva, schovanka přezáka Martina - část děje Vesnického románu. Pravděpodobně je zde i umístění baráčku staré Jírovcové ze stejného románu (Fendrych, 1972).	• Fendrych M. (1972), Ještědské práce Karoliny Světlé a jejich dějiště. Monografická studie, otázky, rukopis, nepublikováno. Depon in. Podještědské muzeum, Český Dub. • Jíra M., Koral, F., Nevrlý, M. (1997), Ještědský hřbet. Turistická mapa 1 25 000. Nadace pro záchranu Ještědského hřebene, Nakladatelství ROSY.	Vesnický román	A			Proseč pod Ještědem
82	Babidoly	Proseč pod Ještědem a okolí	Údolí mezi bývalým panským ovčínem a Obecní skálou nad Horním Vlčetínem je uvedeno v románu Kantůrčice - rokle, kde sídlila rodina Borešů. (Světlá, 1955b)	• Světlá K. (1955b), Ještědské romány I. SNKLHU, Praha, Vybrané spisy Karoliny Světlé; sv. 2	Kantůrčice	A			Vlčetín
83	Hrubá skála	Proseč pod Ještědem a okolí	Soliterní skála s pamětní deskou obětí první světové války. Ke skále se váže práce První Češka (Fendrych, 1972)	• Fendrych M. (1972), Ještědské práce Karoliny Světlé a jejich dějiště. Monografická studie, otázky, rukopis, nepublikováno. Depon in. Podještědské muzeum, Český Dub.	První Češka	A			Proseč pod Ještědem
84	Rašovka	Rašovka a okolí	Vesnice středověkého dubského statku, písemně doložená roku 1537. (Edel, 2006) Karolina Světlá se zasloužila o zřízení zdejší české školy.	• Edel T. (2006), Českodubsko v památkách 12. - 20. století. Podještědské muzeum, Český Dub.			A		Rašovka
85	Škola č. 21	Rašovka a okolí	Na základě rozhodnutí okresního školního inspektorátu v Turnově byla od ledna 1888 zřízena na Rašovce řádná škola s denním vyučováním, jako expositura prosečské školy. Nesporné zásluhy na jejím otevření měla Karolina Světlá a liberecký lékař, lidumil a vlastenec MUDr. Václav Šamánek. Neoklasicistní budova školy z roku 1894 v současnosti ztratila neoklasicistní fasádu a jedná se o rekreační objekt (Technik, 1996a, Technik, 1996b)	• Technik S. (1996a), Rašovka. In: Sdružení rodáků a přátel kraje Karoliny Světlé, 1996, Zpravodaj č. 33, Světlá pod Ještědem, s. 1 - 8. • Technik S. (1996b), Rašovka. In: Sdružení rodáků a přátel kraje Karoliny Světlé, 1996, Zpravodaj č. 34, Světlá pod Ještědem, s. 7 - 13.			A		Rašovka
86	Luhov	Luhov a okolí	Sídlíště dubského panství doloženo ve jméně dubského měšťana Václava Luhovského k roku 1530 (Edel, 2006). K místu se vztahuje román Nemodlenec. Světlá se s Luhovem seznámila patrně v roce 1864, kdy putovala pěšky za vozem z Hodkovic nad Mohelkou na Světlou. (Fendrych, 1972)	• Edel T. (2006), Českodubsko v památkách 12. - 20. století. Podještědské muzeum, Český Dub. • Fendrych M. (1972), Ještědské práce Karoliny Světlé a jejich dějiště. Monografická studie, otázky, rukopis, nepublikováno. Depon in. Podještědské muzeum, Český Dub.		A	A		Vlčetín
87	Svobodnický dvůr čp. 17	Luhov a okolí	Svobodnický dvůr č.p. 17 je uveden k roku 1547. Původní čtyřkřídlý komplex dvora, doložený v polovině 18. století, nahradila počátkem 19. století dnešní mohutná patrová roubená budova s dřevěným portálem a nadsvětlíkem. (Edel, 2006) Dnes má roubené stavení zbořenou stodolu. Dvůr a jeho okolí je hlavním dějištěm románu Nemodlenec - sídlo zemanského rodu Luhovských. (Fendrych, 1972).	• Edel T. (2006), Českodubsko v památkách 12. - 20. století. Podještědské muzeum, Český Dub. • Fendrych M. (1972), Ještědské práce Karoliny Světlé a jejich dějiště. Monografická studie, otázky, rukopis, nepublikováno. Depon in. Podještědské muzeum, Český Dub.	Nemodlenec	A	A		Vlčetín
88	Boží muka	Luhov a okolí	Boží muka z 1. poloviny 19. století se záměrně vykloněným pískovcovým křížkem na lucerně, na postavci relief sv. Václava (Edel, 2006) Vystavěna snad na místě dřevěného kříže popisovaného v románu Nemodlenec.	• Edel T. (2006), Českodubsko v památkách 12. - 20. století. Podještědské muzeum, Český Dub.	Kříž u potoka (mw), Nemodlenec (mw)	A			Vlčetín
89	Luhoušť	Luhov a okolí	Přilehlý les mezi Luhovem a Prosečí pod Ještědem - zmiňovaný v románu Nemodlenec. (Fendrych, 1972). Stejně označení se v minulosti používalo i pro Luhov.	• Fendrych M. (1972), Ještědské práce Karoliny Světlé a jejich dějiště. Monografická studie, otázky, rukopis, nepublikováno. Depon in. Podještědské muzeum, Český Dub.	Nemodlenec	A			Vlčetín
90	Domaslavice	Domaslavice a okolí	Vesnice středověkého dubského statku, písemně doložená roku 1531, v roce 1547 uvedeno pět osedlých, z toho dvě svobodství. Za Jana z Oppenstorfu v 2. polovině 16. století vytvořen z obou svobodství vrchnostenský dvůr. (Edel, 2006) V době pobytu Světlé čítala ves jen několik stavení. Význačnější byl panský dvůr, mlýn a kaplička sv. Jana Nepomuckého. V Domaslavicích se odehrává děj románů Kříž u potoka a Nemodlenec. (Fendrych, 1972). Světlá místo důvěrně znala. Poprvé poznala zdejší krajinu v roce 1864 putovala pěšky za vozem z Hodkovic nad Mohelkou na Světlou přes Domaslavice, kterými byla okouzlena (Světlá, Špičák 1955a, Špičák, 1958, Špičák, 1966). V Domaslavicích Světlá nepochybně navštívila mlynáře Karla Mužáka (jeho otec Franc koupil mlýn již 1862), prohlédla si blízkou starou kapličku i se starým vedle stojícím kamenem a slyšela asi starou pověst o něm (Havel, 1929 -1930, Jodas, 2015).	• Edel T. (2006), Českodubsko v památkách 12. - 20. století. Podještědské muzeum, Český Dub. • Fendrych M. (1972), Ještědské práce Karoliny Světlé a jejich dějiště. Monografická studie, otázky, rukopis, nepublikováno. Depon in. Podještědské muzeum, Český Dub. • Havel V. (1929 - 30), Karolina Světlá v Podještědí. In: Od Ještěda k Troskám. Vlastivědný sborník českého severu, 1929 - 30, roč. VIII., Učitelské jednoty v Turnově, Českém Dubě a Mnichově Hradišti, Turnov, s. 149 - 165. • Jodas Z. (2015), Vodní díla v povodí Mohelky a Zábřdky. RK, Liberec. • Špičák J. (1955a), Ještědské povídky Karoliny Světlé. Eidiční poznámky In: Světlá K. (1955a), Ještědské povídky. SNKLHU, Praha, Vybrané spisy Karoliny Světlé; sv. 1 • Špičák J. (1966), Karolina Světlá: studie s výběrem literárních vyznání, vzpomínek a korespondence K. Světlé a úvah o ní. Svobodné slovo, Praha. • Světlá K., Špičák, J. ed. (1958), Ještěd Karoliny Světlé: Karolina Světlá v dopisech o ještědských horách a jejich lidu. Krajské nakladatelství, Liberec.	Kříž u potoka, Nemodlenec	A	A		Vlčetín

Příloha 1: Databáze identifikovaných jevů

91	Mlýn čp. 2 s rybníkem	Domaslavice a okolí	Mlýn vznikl patrně pro potřebu domaslavického dvora, jehož byl součástí. Opakovaně přestavovaná budova zděného mlýna čp. 2 vznikla zřejmě v 1. polovině 18. století. Provoz mlýna byl úředně zrušen v roce 1952 a v roce 1971 bylo demontováno jeho zařízení. (Jodas, 2015) U příbuzných zde pobývala K. Světlá a situovala sem dějiště románu Kříž u potoka (1868). (Edel, 2006) Zde v dolanském mlýně se odehrávají všechny počáteční výjevy románu a sem se přenáší dějiště i na jeho konec. (Fendrych, 1972). Mlýn se v upravené podobě zachoval, vč. přilehlého rybníka ve zmenšené rozloze. Světlá místo osobně poznala (Havel, 1929 -1930).	<ul style="list-style-type: none"> • Edel T. (2006), Českodubsko v památkách 12. - 20. století. Podještědské muzeum, Český Dub. • Fendrych M. (1972), Ještědské práce Karoliny Světlé a jejich dějiště. Monografická studie, otázky, rukopis, nepublikováno. Depon in. Podještědské muzeum, Český Dub. • Havel V. (1929 - 30), Karolina Světlá v Podještědí. In: Od Ještěda k Troskám. Vlastivědný sborník českého severu, 1929 – 30, roč. VIII., Učitelké jednoty v Turnově, Českém Dubě a Mnichově Hradišti, Turnov, s. 149 - 165. • Jodas Z. (2015). Vodní díla v povodí Mohelky a Zábrdky. RK, Liberec. 	Kříž u potoka	A	A		Vičetín
92	Kaple sv. Jana Nepomuckého s kamenem	Domaslavice a okolí	Kamenná kaple sv. Jana Nepomuckého stojí v Domaslavicích na rozcestí nedaleko mlýna a panského dvora, z původní polohy byla v roce 2007 přesunuta o několik metrů výše a celkově zrekonstruována. Nad vchodem je nápis „Zu Ehern Lob in Ewigkeit der Aller heiligsten Dreifaltigkeit und S. Joannis Nepomuceni. Ke czti a chwala Negsvietegssi Trogice Wdy od wiecznosti též S. Jana Nepomuckého vyzdwiżieno A. 1723“. Nápis ukazuje, že uctívání Jana Nepomuckého existovalo v Podještědí ještě před jeho kanonisací (Fendrych, 1972). Stavebníkem kaple byl tehdejší majitel zdejšího statku Johan Jakob Ignatz Lamotte z Frintropu (1710 - 1733), v sousedství kaple pískovcová deska s křížem středověkého charakteru (Edel, 2006). Ke kapliče se vztahují děje dvou románů. Kříž u potoka - sem umístěno mlýnářovo vypravování Eviče o bratrovraždě Potockých. U kapličky byl prý kdysi kámen s křížem a nápisem se vztahem na tuto vraždu. Nemođenec - ke kapliče je položena vrcholná scéna románu, Michalův výstřel do sochy sv. Jana Nepomuckého a robotního patentu. Sochu umístěnou v kapliče, Světlá v románu přenesla ven. V okolí se dály také strašidelné věci popisované v románu. (Fendrych, 1972) Světlá místo osobně poznala (Havel, 1929 -1930).	<ul style="list-style-type: none"> • Edel T. (2006), Českodubsko v památkách 12. - 20. století. Podještědské muzeum, Český Dub. • Fendrych M. (1972), Ještědské práce Karoliny Světlé a jejich dějiště. Monografická studie, otázky, rukopis, nepublikováno. Depon in. Podještědské muzeum, Český Dub. • Havel V. (1929 - 30), Karolina Světlá v Podještědí. In: Od Ještěda k Troskám. Vlastivědný sborník českého severu, 1929 – 30, roč. VIII., Učitelké jednoty v Turnově, Českém Dubě a Mnichově Hradišti, Turnov, s. 149 - 165. 	Kříž u potoka, Nemođenec	A	A		Vičetín
93	Starý Dub	Starý Dub a okolí	Sídliště z první poloviny 13. století (na základě archeologických nálezů). Zdejší lokalita „quercus“ (dub) tvořila severní hranici Vladislavického újezdu. Po roce 1237 součástí dubského panství, původní název Dub změněn po roce 1357 na Starý Dub. Koncem 15. století odtud vybudován umělý náhon (strouha) do blízkého města Dub. V druhé polovině 16. století za Jana z Opperstoru založen vrchnostenský hospodářský dvůr a hamr. Za Albrechta z Valdštejna vzniklo lenní panství Starý Dub, později spojené s domaslavickým statkem (Jonghenové de Hungaria 1624-1720, Lamottové z Fryntropu 1710 - 1750, Hartigové 1750 - 1835). Následně oba statky sloučeny s dubským panstvím. (Edel, 2006) Dějiště několika prací Karoliny Světlé, zejména Nemođenec a Mladší bratr, dále v dílech Kantůrčice, U sedmi javorů, Ze starých časů, Z vypravování staré žebračky (Fendrych, 1972).	<ul style="list-style-type: none"> • Edel T. (2006), Českodubsko v památkách 12. - 20. století. Podještědské muzeum, Český Dub. • Fendrych M. (1972), Ještědské práce Karoliny Světlé a jejich dějiště. Monografická studie, otázky, rukopis, nepublikováno. Depon in. Podještědské muzeum, Český Dub. 	Nemođenec, Kantůrčice, Mladší bratr, U sedmi javorů, Ze starých časů, Z vypravování staré žebračky	A			Starý dub
94	Vrchnostenský dvůr čp. 1 a čp. 3	Starý Dub a okolí	Soubor budov vrchnostenského dvora byl v roce 1590 „od kamene vystavěný, ratejnami, chlívky, obilnicemi, marštalami a stodolami opatřený“.V 17. století založena dvorská barokní patrová budova tzv. zámku, devastovaná i se zdejším archivem roku 1778 při vpádu pruských vojsk, po požáru roku 1807 opakovaně přestavovaná, na nádvořím průčelí litinový znak Rohanů z roku 1864. Ze zaniklého barokního špýcharu se dochovaly nevelké pozůstatky v ohradní zdi. (Edel, 2006) V současnosti je dvůr zanedbaný a využíván k podnikatelským účelům. Dvůr představuje jedno z dějišť románu Nemođenec - dějiště řady scén, sídlo správce panství justiciára a hraběte. Mladší bratr - zde pracuje Vavřinec a v zahradě poznává správcovou. Sem jsou pravděpodobně položena vedlejší dějiště prací Větrné, Ze starých časů a U sedmi javorů (Fendrych, 1972). Zmiňován je též v povídce Z vypravování staré žebračky.	<ul style="list-style-type: none"> • Edel T. (2006), Českodubsko v památkách 12. - 20. století. Podještědské muzeum, Český Dub. • Fendrych M. (1972), Ještědské práce Karoliny Světlé a jejich dějiště. Monografická studie, otázky, rukopis, nepublikováno. Depon in. Podještědské muzeum, Český Dub. 	Nemođenec, Mladší bratr, U sedmi javorů, Ze starých časů, Z vypravování staré žebračky	A	A		Modlibohov
95	Starodubský mlýn čp. 5 (zaniklý)	Starý Dub a okolí	Patrová roubená budova s hrázděným štítem pocházela pravděpodobně z první poloviny 18. století. Na nároží měla barokní sochu sv. Jana Nepomuckého, po požáru objektu v roce 1955 bylo její expresivní ohořelé torzo umístěno v Podještědském muzeu (Edel, 2006, Jodas, 2015). Dějiště románu Nemođenec a pravděpodobný model Hrubodolského mlýna z povídky U sedmi javorů (Fendrych, 1972).	<ul style="list-style-type: none"> • Edel T. (2006), Českodubsko v památkách 12. - 20. století. Podještědské muzeum, Český Dub. • Fendrych M. (1972), Ještědské práce Karoliny Světlé a jejich dějiště. Monografická studie, otázky, rukopis, nepublikováno. Depon in. Podještědské muzeum, Český Dub. • kým Dubě a Mnichově Hradišti, Turnov, s. 149 - 165. • Jodas Z. (2015). Vodní díla v povodí Mohelky a Zábrdky. RK, Liberec. 	Nemođenec, U sedmi javorů	A			Modlibohov
96	Kaple Navštívení Panny Marie	Starý Dub a okolí	Kruhovou kapli vystavěl naproti starodubského dvora Adam z Hartigu r. 1760. (Edel, 2006) V románu Nemođenec je zmíněna jako děkovačná stavba hraběte za ochranu před morem. (Světlá, 1955c)	<ul style="list-style-type: none"> • Edel T. (2006), Českodubsko v památkách 12. - 20. století. Podještědské muzeum, Český Dub. • Světlá K. (1955c), Ještědské romány II. SNKLHU, Praha, Vybrané spisy Karoliny Světlé; sv. 3 	Nemođenec	A			Modlibohov
97	Vrchnostenský hostinec čp. 6 (zaniklý)	Starý Dub a okolí	Zaniklá zděná barokní budova zamýšleného pivovaru, později vrchnostenského hostince pocházela z poloviny 18. století (Edel, 2006). Místo je patrně zmiňováno v románu Frantína - hospoda ve Starých Dubech, kde bytoval Apolín.	<ul style="list-style-type: none"> • Edel T. (2006), Českodubsko v památkách 12. - 20. století. Podještědské muzeum, Český Dub. 	Frantína	A			Modlibohov
98	Modlibohov	Modlibohov	Středověká vesnice dubského panství, písemně doložená roku 1541. Zřejmě pravěké archeologické nálezy jsou nezvěstné, nález brakteátu ze 13. století a zlomky vrcholné středověké keramiky (Edel, 2006). Ves je jmenována v románu Kantůrčice - ves pod Horkou.	<ul style="list-style-type: none"> • Edel T. (2006), Českodubsko v památkách 12. - 20. století. Podještědské muzeum, Český Dub. 	Kantůrčice	A			Modlibohov

Příloha 1: Databáze identifikovaných jevů

99	Český Dub	Český Dub a okolí	Na pojizerské zemské stezce z Prahy do Lužice založil Vladislav I. mezi lety 1109 - 1115 nové správní centrum zdejšího kraje Vladislavice (Vadislavice). V roce 1115 daroval Vladislav I. lokalitu Vladislavice i s okolním újezdem nově založenému klášteru v Kladrubech, od kterého ji v roce 1237 získal Havel z Hruštic (později z Lemberka). Ten, jako podporovatel johanitského řádu, mu věnoval část právě získaného újezdu a zakložil v těchto místech johanitskou komendu, na jejímž předpolí vzniká trhové sídliště (Nová) Světlá, dnešní Český Dub. Roku 1357 navštěvuje komendu císař Karel IV., na jím vydaných listinách se objevuje nový název sídliště Dub, což nepochybně souvisí s povýšením trhové vsi na město. Před rokem 1429 tvořilo panství dubské komendy město Dub a asi 53 vesnic. Za husitských válek bylo město v roce 1429 obsazeno husity. Po husitských válkách je v rukou Berků z Dubé. Za lužických válek je v roce 1468 vypáleno. Panství následně spravují Vartenberkové, jimž je roku 1547 zkonfiskováno a přechází do majetku královské komory. Od roku 1552 jsou majiteli panství Opperstorfové, od roku 1591 pak Smiřičtí ze Smiřic. V době pobělohorské se panství dostává do rukou Albrechta z Valdštejna a od roku 1636 ho vlastní Jan Ludvík Isolany. V období let 1653 - 1782 je v majetku kláštera augustiniánek sv. Jakuba ve Vídni a po josefínských reformách v držení Dolnorakouského náboženského fondu. V roce 1838 se stává majitelem kníže Kamil Rohan. (Edel, 2006, Vlček a kol., 1998) Velké textilní závody Franze Schmitta založené v roce 1834, napomáhaly hospodářskému rozvoji, ale i germanizaci obyvatel. Teprve v roce 1918 byla nahrazena německá správa českou. K místu se vztahuje několik prací Karoliny Světlé. Starý zámek je dějištěm povídek Meluzína a Poslední poustevnice; děkanský kostel Sslání Svatého Ducha je jedním z dějišť románu Nemodlenec, zmínka o návštěvě kostela je ve Vesnickém románu; do dolní továrny je situována část děje v povídce Josefů Josef; do blíže neurčeného hostince na náměstí je umístěna jedna z epizod Vesnického románu a povídky Přišla do rozumu; českodubský mlýn je zmiňován v povídce Lamač a jeho dítě. Hospoda v nedalekých Loukovičkách (není v mapě) je místem prvního setkání Moniky a Kyliána v povídce V hložinách. (Fendrych, 1972) Karolina Světlá město osobně poznala, chodila jí sem i korespondence. Ve městě dnes působí Podještědské muzeum, uchovávající a zpřístupňující odkaz Karoliny Světlé. V lokalitě „Na struhách“ lemují pěšinu podél bývalého náhonu ze Starého Dubu alej Karoliny Světlé.	<ul style="list-style-type: none"> • Edel T. (2006), Českodubsko v památkách 12. - 20. století. Podještědské muzeum, Český Dub. • Fendrych M. (1972), Ještědské práce Karoliny Světlé a jejich dějiště. Monografická studie, otázky, rukopis, nepublikováno. Depon in. Podještědské muzeum, Český Dub. • Vlček, P., Sommer, P., Foltýn D. a kol. (1998), Encyklopedie českých klášterů. Libri Praha, s. 204 - 206. 	Nemodlenec, Meluzína, Poslední poustevnice, Josefů Josef, Vesnický román, Přišla do rozumu, Lamač a jeho dítě	A	A	A	Český Dub
100	Starý zámek	Český Dub a okolí	Původní hrad v jehož areálu byla v 13. století zřízena johanitská komenda. Za Jana z Opperstorfu v 60. letech 16. století proběhla sasky orientovaná přestavba na zámek, který prošel řadou dalších úprav. V době pobělohorské se panství dostává do rukou Albrechta z Valdštejna a od roku 1636 vlastní panství i zámek Jan Ludvík Isolany. V období let 1653 - 1782 je v majetku kláštera augustiniánek sv. Jakuba ve Vídni a po josefínských reformách v držení Dolnorakouského náboženského fondu. V roce 1838 se stává majitelem kníže Kamil Rohan, mezi lety 1840 - 1843 zaniklo západní křídlo zámku. V roce 1858 byl zámek téměř zničen při požáru. Následně bylo strženo jižní zámecké křídlo a užitelná opravou prošlo jen jeho pozdně románské východní křídlo, které bylo v letech 1906–1909 rodinou továrníka Schmitta upraveno do dnešní podoby. (Edel, 2006) Do starého zámku, jsou lokalizovány dvě na sebe navazující díla Karoliny Světlé. Meluzína - v kapli zámku se odehrává poslední groteskní výjev pověsti a Poslední poustevnice - do zámku přichází rytíř Benjamin de Bois a tam se vyvíjí jeho láska k lděle z Dlouhých Mostů. (Fendrych, 1972)	<ul style="list-style-type: none"> • Edel T. (2006), Českodubsko v památkách 12. - 20. století. Podještědské muzeum, Český Dub. • Fendrych M. (1972), Ještědské práce Karoliny Světlé a jejich dějiště. Monografická studie, otázky, rukopis, nepublikováno. Depon in. Podještědské muzeum, Český Dub. 	Meluzína, Poslední poustevnice	A			Český Dub
101	Kostel Sslání Svatého Ducha	Český Dub a okolí	Kostel byl založen současně s trhovou vsí (Nová) Světlá ve 40. letech 13. století zřejmě jako pozdně románská kamenná stavba. Několikrát byl přestavěn. Za katolika Jana z Opperstorfu nejspíše v 60. letech 16. století došlo k rozsáhlé renesanční přestavbě kostela, během které získal západní přístavbu a byl upraven na katolicko-utrakvistickou dvojsvatyni. Následovala řada dalších úprav, dnešní podoba je z 18. století. Při kostele vznikl v polovině 13. století dřevěný špitál, jako zděný je uváděn roku 1371. Koncem 15. století zde vznikl v pořadí třetí špitál, který byl v provozu do konce 16. století. (Edel, 2006) Kostel je dějištěm románu Nemodlenec - konala se zde svatba Luhovského zemana a Daleny. Zmínka o návštěvě kostela v Dubu na Velký pátek je ve Vesnickém románu. (Fendrych, 1972)	<ul style="list-style-type: none"> • Edel T. (2006), Českodubsko v památkách 12. - 20. století. Podještědské muzeum, Český Dub. • Fendrych M. (1972), Ještědské práce Karoliny Světlé a jejich dějiště. Monografická studie, otázky, rukopis, nepublikováno. Depon in. Podještědské muzeum, Český Dub. 	Nemodlenec	A			Český Dub
102	Dolní továrna	Český Dub a okolí	V místech dřívější textilní továrny vybudovala firma Franz Schmitt roce 1844 rozsáhlou tzv. Dolní továrnu s tkalcovnou, ve své době jeden z nejmodernějších podniků rakouské monarchie. Její provoz byl zastaven v roce 1931 (Edel, 2006). Karolina Světlá německého továrníka Schmitta poznala 11. 8. 1859 při cestě vlakem z Pardubic do Hodkovic (Světlá, Špičák, 1958). Do jeho továrny, okolo které jezdila při svých příjezdech na hora z Mnichova Hradiště (Havel, 1929 - 1930), zasadila děj povídky Josefů Josef.	<ul style="list-style-type: none"> • Edel T. (2006), Českodubsko v památkách 12. - 20. století. Podještědské muzeum, Český Dub. • Havel V. (1929 - 30), Karolina Světlá v Podještědí. In: Od Ještěda k Troskám. Vlastivědný sborník českého severu, 1929 – 30, roč. VIII., Učitelé jednoty v Turnově, Českém Dubě a Mnichově Hradišti, Turnov, s. 149 - 165. • Světlá K., Špičák, J. ed. (1958), Ještěd Karoliny Světlé: Karolina Světlá v dopisech o ještědských horách a jejich lidu. Krajské nakladatelství, Liberec. 	Josefů Josef	A	A		Český Dub
103	Podještědské muzeum	Český Dub a okolí	Podještědské muzeum v Českém Dubu bylo založeno v roce 1919 jako ústav samosprávného okresu českodubského, zpřístupněno veřejnosti bylo roku 1921. Zakladatelem a prvním ředitelem muzea se stal Václav Havel (v letech 1919 - 1961), kterému se v následujících čtyřiceti letech podařilo vybudovat rozsáhlé muzejní sbírky, zejm. národopisné a historické. Významným Havlovým přínosem muzeu bylo také získání literární pozůstalosti spisovatelky Karoliny Světlé. Po několika stěhováních a kritickém období německé okupace byla v roce 1945 pro potřeby muzea uvolněna vila, kterou nechal v letech 1880-1881 vystavět významný českodubský textilní průmyslník Franz von Schmitt pro svého zetě a budoucího firemního nástupce Konrada Blaschku. Neorenesanční vila, byla v roce 1906 upravena podle projektu vídeňského architekta Wilhelma Klingenberga ve stylu historizující secese. Muzeum dnes uchovává obsáhlý literární historický archiv (včetně pozůstalosti Karoliny Světlé a Anežky Čermákové - Slukové) a další sbírky různého zaměření se vztahem k Podještědí. Vedle trvalých expozic a dočasných výstav v hlavní budově od roku 1993 návštěvníkům zpřístupňuje i v roce 1991 objevené prostory johanitské komendy sv. Zdislavy a Havla z Lemberka (Havel 1955, Edel 2006, Podještědské muzeum Český Dub [online].)	<ul style="list-style-type: none"> • Edel T. (2006), Českodubsko v památkách 12. - 20. století. Podještědské muzeum, Český Dub. • Havel V. (1929 - 30), Karolina Světlá v Podještědí. In: Od Ještěda k Troskám. Vlastivědný sborník českého severu, 1929 – 30, roč. VIII., Učitelé jednoty v Turnově, Českém Dubě a Mnichově Hradišti, Turnov, s. 149 - 165. • Podještědské muzeum Český Dub [online]. [cit. 2019-08-19]. Podještědské muzeum v Českém Dubu. <https://www.muzeumceskydub.cz/muzeum.html> 				A	Český Dub
104	Alej Karoliny Světlé	Český Dub a okolí	Historická alej pojmenovaná po Karolině Světlé doprovází bývalý náhon (strouhu) z konce 15. století ze Starého Dubu do Českého Dubu (Edel, 2006). Jedná se o liniové stromořadí tvořené převážně jasanů a javorů, na konci stromořadí u Starého Dubu trojice vzrostlých lip kolem kříže.	<ul style="list-style-type: none"> • Edel T. (2006), Českodubsko v památkách 12. - 20. století. Podještědské muzeum, Český Dub. 				A	Český Dub
105	Kotel	Kotel a okolí	Vesnice severozápadně od Českého Dubu, nalezeny archeologické nálezy z doby hradištní a ze středověku. Středověký šlechtický statek při západní hranici dubského panství tvořila nejspíše jediná vesnice. (Edel, 2006) V době pobytů Karoliny Světlé německá. Je známá několika staletými lípami. V okolí Čertova zeď - pověst o jejím vzniku s aktualizovanou pointou uvádí Světlá v povídce Přišla do rozumu, na Kotelském vrchu dějiště povídky Meluzína. (Špičák, 1955a, Fendrych, 1972).	<ul style="list-style-type: none"> • Edel T. (2006), Českodubsko v památkách 12. - 20. století. Podještědské muzeum, Český Dub. • Fendrych M. (1972), Ještědské práce Karoliny Světlé a jejich dějiště. Monografická studie, otázky, rukopis, nepublikováno. Depon in. Podještědské muzeum, Český Dub. • Špičák J. (1955a), Ještědské povídky Karoliny Světlé. Ediční poznámky In: Světlá K. (1955a), Ještědské povídky. SNKLHU, Praha, Vybrané spisy Karoliny Světlé; sv. 1 	Meluzína, Přišla do rozumu	A			Kotel

Příloha 1: Databáze identifikovaných jevů

106	Kaple Božího hrobu	Kotel a okolí	Kaple na Kotelském vrchu východně od vesnice, blíže příkopu vzniklého vykopáním žíly Čertovy zdi, je kaplička postavená páterem Hilariem. Ke kapli směřuje mladší křížová cesta. Místo je dějištěm povídky Meluzína - kaplička označuje místo, kde Regina usmrtila Adama. (Fendrych, 1972)	<ul style="list-style-type: none"> Fendrych M. (1972), Ještědské práce Karoliny Světlé a jejich dějiště. Monografická studie, otázky, rukopis, nepublikováno. Depon in. Podještědské muzeum, Český Dub. 	Meluzína	A			Kotel
107	Čertova zeď	Kotel a okolí	Přírodní útvar (Velká) Čertova zeď - žíla vulkanické čedičové horniny, tvořená téměř vodorovně orientovanými sloupci. Ještě na začátku 19. století tvořila výrazný několik kilometrů dlouhý přírodní předěl o výšce až 20 m metrů (Ksandr, 1962), v dalším období však byla téměř celá žíla vytěžena, v 30. letech 20. století byly úspěšně završeny snahy o zachování posledních zbytků tohoto jedinečného útvaru. Její počátek lze vystopovat u Vesce (poslední zachovaná část Velké Čertovy zdi je mezi Smržovem a Zábrdím v místech Čertova stolce, kde je více než 2 m široká a dosahuje výšky 5 - 9 m) a pokračuje v délce cca 12 km jihozápadním směrem až k vrchu Hřebíněk v oboře Židlov. Velká Čertova zeď je součástí více než dvaceti podobných žil. (Rubáš, 2017). O ochranu a odborný popis se významně zasloužil Otakar Fendrych (Fendrych, 1924). Původní název Čertovy zdi byl Brdo, její mladší název Čertova zeď je doložen roku 1720 na Müllerové mapě Čech (Edel, 2006), na pozdější mapě prvního vojenského mapování je označena shodně jako Teufels Mauer. Ke vzniku zdi se váže řada místních pověstí. Jednu z nich zpracovala i Karolina Světlá v povídce Přišla do rozumu. (Špičák, 1955a, Fendrych, 1972)	<ul style="list-style-type: none"> Fendrych M. (1972), Ještědské práce Karoliny Světlé a jejich dějiště. Monografická studie, otázky, rukopis, nepublikováno. Depon in. Podještědské muzeum, Český Dub. Fendrych O. (1924), Čertova zeď. In: Sdružení rodáků a přátel kraje Karoliny Světlé, 2003, Zpravodaj č. 48, Světlá pod Ještědem, s. 13 - 17. Ksandr J. (1962), Čertova zeď, geologický unikát Severočeského kraje. Sborník Severočeského muzea. Přírodní vědy, sv. 2: 3-12. Rubáš D. (2017), Přírodní klenoty Podještědí: obrazový průvodce krajinou. Dominik Rubáš, Česko. Špičák J. (1955a), Ještědské povídky Karoliny Světlé. Ediční poznámky In: Světlá K. (1955a), Ještědské povídky. SNKLHU, Praha, Vybrané spisy Karoliny Světlé; sv. 1 	Přišla do rozumu	A			Kotel
108	Osečná	Osečná a okolí	Město ležící severozápadně od Českého Dubu na jedné z větví bývalé Žitavské cesty. První písemná zmínka pochází z roku 1352. Statut městečka je doložen až k roku 1516 (v dokladech z roku 1544). Po husitských válkách a následných válkách Wartenberků s lužickým „Šestiměstím“ (1444 - 1445) dochází k německé kolonizaci zdejšího kraje (Kuča, 2000). V roce 1576 získala Osečná městská práva (Kolektiv, 2005). Světlá ji poznala jako německé sídlo. K Osečné a jejímu okolí se vztahuje několik prací. Vesnický román - ve městě je středisko konířů, se kterými obchoduje Antoš. Frantina - na náměstí promluva k lidu a jednání s radními. Cikánka - zmínka o Osečné a Jenšovském mlýně s rybníkem, Lamač a jeho dítě - pouze zmínka odkazující na hrad Děvín. (Fendrych, 1972).	<ul style="list-style-type: none"> Fendrych M. (1972), Ještědské práce Karoliny Světlé a jejich dějiště. Monografická studie, otázky, rukopis, nepublikováno. Depon in. Podještědské muzeum, Český Dub. Kolektiv (2005). Probouzející se Ralsko. Sdružení Náhlov v oblasti Ralsko, 63 s. Kuča K. (2000), Města a městečka v Čechách, na Moravě a ve Slezsku. Sv. 8, Libri, Praha. 	Cikánka, Frantina, Vesnický román, Lamač a jeho dítě	A			Osečná
109	Náměstí s radnicí	Osečná a okolí	Na náměstí, kde bývaly dřevěné domy a trhy, se odehrávají scény z povídky Cikánka a románu Frantina. Zde Frantina mluví k lidu a hájí ho na radnici proti pánům a proti vajskaufřům (trpěným kapsářům). Zde je patrně i středisko obchodníků s koňmi - konířů, s kterými obchoduje Antoš ve Vesnickém románu. (Fendrych, 1972)	<ul style="list-style-type: none"> Fendrych M. (1972), Ještědské práce Karoliny Světlé a jejich dějiště. Monografická studie, otázky, rukopis, nepublikováno. Depon in. Podještědské muzeum, Český Dub. 	Cikánka, Frantina, Vesnický román,	A			Osečná
110	Cesta z Osečné do Pasek	Osečná a okolí	Cesta z Osečné do Pasek okolo Jenšovického mlýna je v povídce Cikánka (Světlá, 1955a) uvedena slovy: „Procházka nejpěknější zahradou není zajisté příjemnější, než cesta asi hodinu dlouhá z Osečny do Pasek.“ Jedná se o cestu podél Ploučnice, kterou kráčela Julina s Tomášem ve výše uvedené povídce (Wágner, 1997) a běžela Frantina s Bartoloměm v románu Frantina. (Světlá, 1955c)	<ul style="list-style-type: none"> Světlá K. (1955a), Ještědské povídky. SNKLHU, Praha, Vybrané spisy Karoliny Světlé; sv. 1 Wágner J. (1996b), Cestou z Osečné do Pasek. In: Sdružení rodáků a přátel kraje Karoliny Světlé, 1997, Zpravodaj č. 35, Světlá pod Ještědem, s. 5 - 8. 	Cikánka, Frantina				Osečná / Janův důl
111	Jenišovický mlýn čp. 25 a rybník	Osečná a okolí	Jenišovický (Jenšovský) mlýn čp. 25 je nejvýše položeným mlýnem na Ploučnici. Poprvé byl doložen v 16. století. Dochovaná budova pochází z druhé poloviny 18. století a výrazně byla upravena ve 20. letech 20. století. Mlýn byl provozován až do roku 1962, (Kolka, 2007) Stejnomený rybník nad mlýnem je zásobován z vydatného prameniště, nazývaného též prameniště Ploučnice, ta však pramení již nad Hořenými Pasekami. Místo je uvedeno v románu Frantina a v povídce Cikánka (Fendrych, 1972).	<ul style="list-style-type: none"> Fendrych M. (1972), Ještědské práce Karoliny Světlé a jejich dějiště. Monografická studie, otázky, rukopis, nepublikováno. Depon in. Podještědské muzeum, Český Dub. Kolka, M. (2007). Mlýny v Osečné. Tabule č. 4. Naučná stezka k pramenům. Město Osečná 	Cikánka, Frantina				Osečná